

הישיבה ה-14 (מזן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ' בתמוז תשס"ט (12.07.09)

עיריית אריאל

הישיבה ה-14 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ' בתמוז תשס"ט (12.07.09)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר פבל פולב	- מ"מ ראש העיר
מר יחיאל תוהמי	- סגן ראש העיר
ד"ר תמרה אבישר	- חברת מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלס	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר

משתתפים:

גב' חנה גולן	- מנכ"ל העירייה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר רז קינסליך	- עוזר ראש העיר
ניצב (בדימוס) אבי כהן	- החברה לביטחון (נושא מספר 3)
רו"ח אופיר רוני	- החברה לביטחון (נושא מספר 3)
עו"ד אייל רייך	- החברה לביטחון (נושא מספר 3)

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.
2. קריאת העיר אריאל על שמו של ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון.
3. א. הצגת מיזם להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי.
ב. אישור המועצה להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי.
4. אישור תב"רים (התב"רים נמסרו לחברי מועצת העיר בתאריך 2 ביולי 2009).
5. אישור נציגי ועדת בטחון עירונית.
6. אישור העדרות ראש העיר בין התאריכים 19-27 ליולי 2009.
7. אישור מימון נסיעה והעדרות מנכ"ל העירייה לכינון היחסים עם העיר התאומה, מובייל בארה"ב, בין התאריכים 19-27 ליולי 2009.

מר רון נחמן – ראה"ע: חברים, אני מתכבד לפתוח את הישיבה מספר 14, ישיבה מהמניין, ובגלל שיש הרבה נושאים פה אני רוצה להתחיל. דיווח ראש העיר אני אעשה בסוף, חוץ מדבר אחד שאני חייב לדווח פה. אני מבקש לדווח למועצה, בשבוע שעבר התקיימה, ב-7 ליולי, ישיבה בכנסת בוועדת הכספים, בקשר לחוק עדיפות לאומי. כידוע לכם, כמו שאנחנו דיווחנו, פסק-דין עדאללה הוציא את יהודה ושומרון מחוץ לרשימת הישובים שהיו זכאים לתמריצים בכל משרדי הממשלה. וועדת הכספים, במסגרת חוק התקציב וחוק ההסדרים, דנה בחוק הפריפריה. אנחנו לא היינו כלולים בחוק הזה. בישיבה בוועדת הכספים שדנו בקריטריונים סוכם בסוף בוועדה שבהצעת הממשלה לקריאה ראשונה של החוק שינו את הקריטריונים. כמה דברים משמעותיים, שהקריטריון המרכזי יהיה קריטריון הביטחון. זאת אומרת, הביטחון, מה שהיה במצב נחות, כי מה שהיה קודם היה המרחק מתל-אביב לכל קצווי הארץ. והיה דיון שלם לגבי הקריטריון הזה, שהוא פשוט לא נכון. לדוגמא, כל המוצרים שמיוצרים בברקן או אצלנו באזור התעשייה או בבקעה, הם כאלה מוצרים שעליהם חל חרם אירופי. אין את זה בראשון, אין את זה ברמת-השרון ואין את זה בהרצליה ואין בשום מקום אחר. ועל כן, הקריטריון של מרחק, הסבירו את הנסיבות הבלתי ראויות, שזה בעצם מפעל שנמצא אצלנו בברקן, לכאורה הוא יותר קרוב, או באריאל, יותר קרוב לתל-אביב מאשר מישהו שנמצא במטולה, אבל ההוא במטולה אין לו קנס של האיחוד האירופי על התוצרת שלו. הרי זה אבסורד, כי התוצאה היא – מאיפה אתה מייצר? לאן אתה משווק? לא מקום הייצור. תייצר ולא תמכור, מה עשית? אלה הדברים. אז זה קודם כל נתנו את, הנושא הביטחוני הוא מספר 1 במקום מספר 4. אבל הדבר, אני פשוט עשיתי ניתוח שבוע שעבר ובאתי עוד דולף דם שמה, וקלטתי שבהצעת החוק של הממשלה כל דבר כתוב במדינה, מדינת ישראל, המדינה. המדינה נגמרת לידיעתכם בכפר קאסם, שמה נגמרת המדינה. כלומר, כל מה שהיו קובעים על הקריטריונים לא היה חל לגבינו. ואז דרשתי, כמו שכתב כאן פנחס ולרשטיין, מה שהוא כתב: הצעת החוק חלה גם ביהודה ושומרון. בנוסח הצעת החוק המקורית היתה התייחסות מספר פעמים לאוכלוסיית המדינה. מחשש לפרשנות משפטית מחמירה העלולה לפרש שאין החוק חל ביהודה ושומרון, כיוון שמבחינה משפטית אזורים אלה עדיין לא נכללים בהגדרת המדינה, נמחקה מילה זו תודות להערתו של רון נחמן בעת דיוני הוועדה. את

זה עשיתי וזה דבר ששינה בעצם את המצב לכל יהודה ושומרון. אני רוצה לומר עוד דבר בהקשר של הביטחון. ציר חוצה שומרון מאריאל מערבה פטור מאוטובוסים ממוגני ירי. יש מכתב שהגיע עכשיו בקטע הזה ממשרד התחבורה. ועוד דבר שרציתי להודיע – הסתיימה שנת הלימודים, כל הטקסים נגמרו, אנחנו מתארגנים לשנת הלימודים. יש ועדת חינוך נדמה לי השבוע. מתי ועדת חינוך יש לנו? כשאני חוזר, ואנחנו נדון, יהיה דיון בוועדת חינוך על כל מיני דברים. אני ישבתי עם תמרה אבישר בין השאר גם כן ודיברתי על הדברים הללו. ומכאן, הדיווח של ראש העיר, אני רוצה לעבור לסדר היום, ובראש וראשונה הסעיף הראשון – קריאת העיר אריאל על שמו של ראש הממשלה לשעבר אריאל שרון.

2. קריאת העיר אריאל על שמו של ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני ישבתי עם כל אחד ואחד מחברי מועצת העיר כדי לתאר בעצם את המהלך הזה, של קריאת השם אריאל על שמו של ראש הממשלה אריאל שרון. אני לפרוטוקול כאן אתן דיווח, לפחות שזה יהיה לדברי הימים, את התפתחות העניינים. אנחנו במשך זמן רב עובדים על נושא של מיתוג העיר אריאל. הרבה אנשים במדינת ישראל לא יודעים מה זה אריאל, איפה היא, אי שם מעבר להרי החושך. במסגרת זאת היה בביקור כאן, היו כמה, אבל בין השאר ממשרד הפרסום של ראובן אדלר, שהיה בביקור באריאל, ראה את אריאל אחרי הרבה שנים, נשאר בהלם, ואחרי כמה ימים התקשר איתי ומודיע לי שגלעד שרון מבקש לראות אותי, לבוא לביקור באריאל, הבן של אריק שרון. אמרתי – בבקשה. אתה מוכן לראות אותו? כן. בא, עשינו סיור, ובסופו של הסיור אמרתי – טוב, גלעד, נו, עכשיו באת לביקור פה, מה המטרה שאתה מבקש להציג בפני? הוא אומר – תשמע, אנחנו ישבנו המשפחה וחשבנו לגבי מה יהיה הדבר שינציח את ראש הממשלה יותר מכל דבר בארץ, והדבר שהוא מזוהה יותר מכל דבר אחר זה ההתיישבות, וההתיישבות, הכתר שלה זה אריאל. במשך כל השנים שרון היה זה שדחף והקים ופיתח כאן באריאל. והמשפחה מאד מבקשת שהשם של העיר אריאל ייקרא על שמו של אריאל שרון. אמרתי לו – תשמע,

הבן אדם עוד לא מת, הוא עוד לא נפטר. אז איך אפשר לעשות את זה? הוא אומר – כן, דנו בזה, מבחינתנו אין בכך שום בעיה. אנחנו נראה את זה כבוד גדול ואנחנו מבקשים את הבקשה הזאת. אנחנו בדקנו עם היועצים המשפטיים של המשפחה. כדי להתחיל את התהליך חייבת להיות החלטה של מועצת העיר, אחרי ההחלטה הזאת מגלגלים דברים. עכשיו, אתם יודעים שיש חוק של ראשי ממשלה שהלכו לעולמם, יש כמו של רבין, של בגין, של בן גוריון. על גולדה אין, על אשכול אין, על שרת אין. יש להניח ששרון יילך לעולמו, בוודאי שיעשו שמה חוק בכנסת, בוודאי שיעשו שמה את ה'טררס' הגדול. במדינת ישראל יש "נוהל חבצלת", נוהל שנשיא הולך או ראש ממשלה הולך. כל המדינה נכנסת לכוננות ומכינים את כל הדברים הללו. על שרון בינתיים החליטו בממשלה הקודמת לקרוא את הפארק של חירייה, אם אתם יודעים, על שם אריאל שרון, פארק שרון, והקציבו לזה הרבה כספים. אמרתי לו לגלעד – בסדר, נניח שאנחנו עושים את זה, אולי נקרא את שם האוניברסיטה 'אוניברסיטת שרון באריאל'. דיברתי עם כהן אורגד. כהן אורגד נתן תשובה את מה שהוא נתן, לא מצאה חן בעיני המשפחה. אמרתי לו – תשמע, גלעד, אני רוצה לשבת עם כל, מה שנקרא, צוות החווה, לשבת עם כל הצוות שליווה את שרון בשנים האחרונות, שישב לידו, ואני רוצה לדעת מה אריאל תזכה כתוצאה מכך שהיא מחליטה, מועצת העיר, לקרוא את העיר על שמו של אריאל שרון. ישבנו ישיבה ארוכה עם כולם, מהיועץ המשפטי של המשפחה, דרך גלעד שרון ואחרים, שאלתי אותו – האם זה נכון שמה שאתה מציג לי זה גם על דעת שרון, הבן השני? הוא אומר לי – כן, אנחנו שנינו באותה דעה וזה על דעת כל המשפחה. עומרי הוא הבכיר יותר, אבל עוסק בדברים אחרים, וגלעד עוסק בדברים הללו. אמרתי – אתה יודע, גלעד, כשהאמא נפטרה אני פניתי לאריק וביקשתי מאריק לקרוא את היכל התרבות שלנו על שם לילי שרון. ואז אריק אמר לי – אני לא עוסק בזה, תדבר עם גלעד, גלעד בני עוסק בכל הנושא של ההנצחה של לילי. דיברתי עם גלעד, הוא אומר – פונים אלינו מכל מיני מקומות בארץ, אין ספור של בקשות, אנחנו בודקים את כל הדברים ונחליט מה לעשות. ואז שרון חטף את ה-stroke ומאז הוא בתור צמח, עד היום. ישבתי איתם כאמור עם האנשים האלה במשרד עורך הדין שלהם בתל-אביב. ואז עלו הצעות, איזה תוכן יהיה פה ומה אריאל תקבל כתוצאה מקריאת השם של העיר, כמו זיכרון יעקב, מזכרת בתיה ועוד כל מיני דברים כאלה. בארצות

הברית יש fort Lauderdale , יש סאן-דייגו, סנטה ברברה, סן פרנציסקו. כל השמות האלה של הערים בכל העולם זה על שמות של אנשים. אמרתי – אתה יודע, גלעד, היום שרון הוא לא בקונצנזוס, ישנה רגישות. ישנה בעיה, אם לא היה גוש קטיף עם כל הדברים האלה, וגם אמרתי להם את זה, אז אין שום צל של ספק שהדברים לא היו כל כך פשוטים. אבל מאחר שקרה מה שקרה באחרית ימיו שמה, עוד עדיין טרם נפטר, אבל הנושא של גוש קטיף הוא טראומתי, הוא חצה גם את הציבור. זה דבר לא פשוט. ואז גם אומר לי גלעד, הבן שלו, הוא אומר – תראה, אבא במשך כל אותן השנים בעצם הרים את כל ההתיישבות ביהודה ושומרון, עשה את כל מה שעשה, מהיום הראשון שהוא עוד היה בצבא, מסיירת 101 וכדומה, הדבר שהוא אופייני בשבילו זה הנושא של ההתיישבות. וגם כשבאים לשקול צריך לראות מה דבר אחד לעומת דברים אחרים, ויש גם את הפרופורציה לדברים האלה. אמרתי לו – תשמע, אני אביא את זה בפני המועצה בכלל לקבלת החלטה, אבל אני רוצה לדעת מה אנחנו נקבל ומה ייצא לאריאל. ואז כתב ליאור שילת, שהיה העוזר של אריק שרון, על דעת כולם, כשראובן אדלר אמר שזה צריך להיות משהו מונומנטאלי, זה צריך להיות משהו גדול, שבעוד 50 שנה יזכרו מי זה אריק שרון, מי היה אריק שרון. והוא חזר על הדברים. אני אמרתי – חברים, אני מכיר את אריק הרבה מאד שנים, אחד כזה גדל, פעם ב-100 שנים, ב-200 שנה, אישיות בסדר גודל שכזה, לחיוב ולשלילה, זה לא משנה. אבל אישיות בסדר גודל כזה, פעם ב-100-200 שנה אדם כזה נולד. ואם כבר עושים, צריך להיות משהו מונומנטאלי. אמר ראובן – אני רוצה כמו בפריס 'מרכז פומפידו'. במרכז פריס יש את 'מרכז פומפידו', מי שמכיר את זה, עם הפירמידה מהזכוכית. ושמה באים, עליה לרגל. זה חייב להיות דבר, לא כמו מרכז רבין, שבכוח מביאים לשם אנשים, ומרכז בגין שבקושי נתנו, פה צריך להיות משהו מאד מאד גדול. והמשפחה וכל החברים, הם יעשו את הכול והם מתחייבים כדי להרים את כל הפרויקט הזה. כי אמרתי להם – לנו אין כספים, מדובר כאן במיליונים בשביל להרים כזה דבר. ואמרתי להם – תתנו לי בבקשה איזה שהוא נייר, שגם אני אוכל להביא בפני מועצת העיר. והוא כותב לי כך, זה מה שהוא כתב על דעת החבורה: "דרכה של העיר אריאל שלובה בדרכו של אריאל שרון עוד מימיה הראשונים. שרון היה הדוחף העיקרי לעלייתו של גרעין תל-אביב על הקרקע. למחרת הקמת הממשלה זימן מנחם בגין דיון היסטורי עם אריאל שרון,

בו הוחלט על התוכניות החדשות להתיישבות, בהן התוכנית להקמת אריאל. כעבור שנה הקימו חברי גרעין תל-אביב את הישוב שהוא היום העיר אריאל. במשך כמעט 30 שנות פעילותו הפוליטית בלט שרון בתמיכתו באריאל. בכל אחד מתפקידיו המיניסטריליים הוא דחף את פיתוחה של העיר, השקיע תקציבים גדולים בבניה ובפיתוח של העיר והעניק לעיר יחס ועדיפות במשרדים הממשלתיים". אני רק רוצה להגיד לכם, שרון היה זה שהוא העביר את החלטת הממשלה על הקמת אריאל. שרון היה שר החקלאות, ראש ועדת שרים להתיישבות, וזו היתה העבודה שלו. הוא שהביא לבנייה כאן עם הקרן הקיימת את כל היסודות של האשקוביות. אחרי זה הוא היה שר ביטחון. כשר ביטחון הוא עשה את החוצה שומרון הקטן, מעמנואל לאריאל לקרני שומרון. הוא הביא את המחנות של צה"ל. עשה את אזור תעשייה ברקן. אזור תעשייה ברקן, כשר ביטחון הוא קרא לי אז, על מנת לעמוד בראש הקמת אזור התעשייה, שלף אותי אז, מי שזוכר את דוד רובין שגר באריאל, היה העוזר שלי אז, על מנת להקים את אזור התעשייה כדי לתת ביסוס כלכלי כאן לעיר אריאל. אחרי זה, אחרי סברה ושתילה הוא נהיה שר התעשייה. הקמנו אז את קרית המדע והקמנו את אזור התעשייה הגדול של ברקן בדחיפה לשטחים נוספים. אחרי זה, כשהוא נהיה ראש הממשלה, הקטעים שהוא עזר לנו בהם זה להמשיך את הבניה. מופז נתן לנו אישור אז של 200 יחידות דיור, הוא היה שר ביטחון אצלו, ודחף את הדברים הללו. כביש חוצה שומרון זו עבודה של אריק שרון, מהסכום הראשון של 15 מיליון שקל, ששרון אז סידר את זה מהקרן הקיימת, אני זוכר את זה, בתחילת שנות ה-90. קליטת העלייה שלנו, שבלעדיה אריאל לא היתה קיימת. כל השכונה של הקרוואנים של העולים. לא רצו לתת לנו קרוואנים, מגורונים, גמרנו עם 600 עם אריק שרון, 600 מגורונים, באמצעותם עלו לפה 9,000 עולים. כל הדברים הללו זה אריאל שרון. ואז הוא כותב שם: "גם כראש ממשלה זכורות הצהרות של שרון שאינן מתפרשות לשני פנים בנוגע לחיזוק ההתיישבות בעיר אריאל. שרון אף ציין כי תוכנית ההתנתקות תחזק את אריאל בשל מיקומה האסטרטגי של העיר. מיד לאחר ההתנתקות ביקר אריאל שרון בעיר אריאל על מנת להרחיב את העיר ולחזקה". הוא היה כאן ביולי 2005 אם אתם זוכרים. כתוצאה מהביקור הזה יש לנו את קו המים, צינור המים ואת הביוב ואת ה-2 מיליון שקל שהוא הבטיח אז בשביל בריכת השחייה של הקאונטרי, מה שלקח את זה

משרד המשפטים. "באותה הזדמנות הכריז כי הגוש הזה יהיה לעולם חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל ובקשר טריטוריאלי רציף איתה והוא אישר בניית יחידות דיור נוספות בעיר והורה להסיר חסמים ביורוקרטים לטובת הרחבת הבנייה. ב-2005 החליטה ממשלתו של שרון, בהחלטה 3579, להסב את המכללה באריאל לאוניברסיטה. ההחלטה נומקה בצורך לחזק את מערכת ההשכלה הגבוהה, אך היתה בקבלה אמירה ברורה לגבי פיתוח העיר אריאל ועתידה המדיני. צירוף מקרים נפלא הוביל לכך ששמו של המנהיג שתתרום כה רבות לקידומה ולפיתוחה של אריאל היה אריאל שרון. לכן, עם הסתלקותו של אריאל שרון מהחיים הפוליטיים בישראל מוצע לקרוא לעיר אריאל על שמו ולציין בכך את הקשר הייחודי בין אריאל שרון המנהיג לבין העיר אריאל. לסמן את מיקומה של אריאל בליבת הקונצנזוס הישראלי כעיר הקרויה על שמו של ראש הממשלה לשעבר, ולנצל מהלך זה כמנוף להוספת יוקרה וייחודיות לעיר שתגולם בפיתוחה, הן מבחינה תרבותית והן מבחינה כלכלית. מינוף מהלך זה יכול להיעשות בתחומים הבאים:

1. הקמת מוזיאון אריאל שרון בעיר אריאל, שיתאר את פועלו של האיש והמנהיג וישמש מוזיאון מרכזי לתולדות ההתיישבות בארץ ישראל. המרכז ימשוך חיילים בימי עיון, תלמידים במערכת החינוך, תנועות נוער, תיירים מהארץ ותיירים מהעולם.

2. מרכז אריאל שרון ישמש גם כמקום לארגונים של כנסים בנושאי מנהיגות, אסטרטגיה, חוסן חברתי או כל נושא אחר המשתקף מפועלו של אריאל, בעיקר הנושא של המנהיגות.

3. הקמת מרכז תרבות 'מרכז אריאל שרון לתרבות ואמנות' שיציע לתושבים מגוון של פעילויות תרבות, פנאי, מוסיקה, מחול ועוד."

הכוונה פה לעשות משהו גדול מאד, של עשרות מיליונים, שהוא יהיה מרכז של כנסים, אני לא מדבר על כנס הרצליה, אני לא מדבר על כנס קיסריה, אני מדבר על דברים בסדרי גודל כאלה ויותר גדולים, דבר שיהיה בו, כמו 'מאדאם טוסו' מי שמכיר, יהיה מוזיאון השעווה אריק שרון, האיש שמסמל יותר מכל את ההתיישבות. וכאן באריאל, ההצעה היתה של אדלר, ועל זה אני הסכמתי, שבעצם כל תולדות ההתיישבות, מהעליה הראשונה במדינת ישראל, יהיו פה וירוכזו. אני אתן לכם דוגמא, אם אני בא

מנס ציונה או יש על ידינו את ראשון לציון מהעליה הראשונה, מ-1882, בכל מקום יש משהו. בגינוסר יש את העליה השניה והשלישית, יגאל אלון וכדומה. מכל המקומות בארץ יביאו את כל הדברים לכאן ואריאל תהיה המרכז של הפיתוח למנהיגות על בסיס ההתיישבות לדורותיה במדינת ישראל. אני הצעתי בהתחלה משהו כמו 'המרכז לציונות', ואז, בדיון שהיה שמה אמרו שיש בית התפוצות ויש עוד דברים אחרים שעלולים למנוע. אין דבר כזה שנקרא מרכז ארצי לתולדות ההתיישבות בארץ ישראל. וזה יכול למקם את אריאל. אני לא צריך להגיד לכם מה זה יעשה, שיבואו אנשים מדיפלומטים, משגרירים, מאנשי עסקים, מכל מיני דברים, מכל מיני מגזרים, יבואו פה לאריאל, עליה לרגל לקטע הזה. כאשר הם לקחו, גם המשפחה והידידים שלה שעושים את כל הדברים האלה, על עצמם לעשות את ההקמה. עכשיו, מה הבעיה שלנו ומה לוחות הזמנים. אמרתי לכם, מחר הוא מתנתק מהמכשירים, הוא הלך לעולמו. אז יכנס 'נוהל חבצלת', הממשלה תקבל החלטות, הכנסת תקבל החלטות, אין צל של ספק שיקבלו שמה לעשות משהו או מה שהם על שמו של ראש הממשלה. במצב כזה, אם אנחנו לא מקבלים החלטה קודם לכן, שאנחנו קיבלנו החלטה, לא 'ספין' שלנו, הוא לא איזה יוזמה שלנו בכלל, המשפחה באה וביקשה את זה, אני מדגיש את זה. זה לא רון נחמן הולך לעשות איזה שהוא תרגיל תקשורת או מישהו מאיתנו, עיריית אריאל עושה משהו. לא. זה סיפור של כמה חודשים של עבודה, שהמשפחה וכל החבורה של המשפחה באו וביקשו לעשות את זה. הם לא רוצים במעלה אדומים, מה גם שהשם, לא צריכים לשנות כלום. זה לא כביש 6 – כביש רבין, האורות רבין בתחנת הכוח בחדרה היה קודם של מישהו מהליברלים, בילינסון – עשו את זה מרכז רבין. אין פה צורך לעשות את הדברים. זה בתור הוקרה למנהיג שמסמל גם את ההתיישבות ואת המנהיגות. יש כאלה שחולקים עליו לפה, יש כאלה שחולקים עליו לשם, אבל אתם יודעים שכאשר אנשים מגיעים להספדים ובבית הקברות שמגיעים, בחיים לא תשמעו דברים רעים על מישהו שהלך לעולמו. וכשההיסטוריה תשפוט את הדברים הללו, אני רוצה שתדעו שאת כל עניין ההתנתקות, ואני אומר פה לחברי הליכוד, כל אלה שתמכו בהתנתקות, כולם, מראש הממשלה נתניהו, שברגע האחרון אמר שהוא נמנע ושם כל מיני דברים, דרך כל שרי הליכוד שיושבים גם היום בממשלה וחברי הכנסת, כולם תמכו בהתנתקות אם אתם זוכרים את זה. והיה כאן הכינוס עם ישראל כך ב"אשל

השומרון", שאמרתי לו – תגיש מכתב לשרון ש-8 השרים מתפטרים אותו יום אם הוא ממשיך הלאה בזה. ואף אחד לא קם. כולם שותפים לעניין הזה. תאמינו לי, אני בעצמי גם, לקח לי הרבה זמן להתבשל בקטע הזה. וכל אחד ואחד מאיתנו יש לו, וישבתי אתכם אחד אחד והעלינו את הדברים האלה. בסופו של דבר אנחנו צריכים לחשוב על דבר אחד – בסיטואציה הזאת, שהיום אנחנו מוקפאים לחלוטין, והממשלה הזאת היום, אני אומר לכם, נודע לי גם שיש הנחיות בגלל כל הלחץ האמריקאי עם הבלגאן הבינלאומי, יש היום הקפאה מוחלטת של כל ההתיישבות ביהודה ושומרון. אם אנחנו מסתכלים לאן אנחנו הולכים בעתיד, לנו אין פה את העתיד, לא של ראש העין, לא פתח תקווה, לא נס ציונה וראשון לציון. יש לנו בעיה קיומית היום, אני אמרתי לכם את זה. כל דבר שיכול לחזק את העיר הזאת, כל דבר שיכול לתת לה נדבך כדי לשמר את מה שעשינו ולפתח, צריך לעשות אותו. אני אומר את הדברים האלה, אמרתי לכם לכל אחד ואחד בשיחה אישית. לשמחתי, כל אחד ואחד מהאנשים, למעט יוסי חן שאמר לי שהיום יגיד לי את התשובה שלו, כל אחד ואחד מהאנשים שישבתי פה אתכם, אמר שהוא יתמוך בסעיף הזה כדי לעבור את השלב הראשון. אני מצפה ופונה לכל אחד ואחד כאן, שמה שסוכם איתי בפגישות האישיות אחד על אחד יעלה כאן על ידי כך שנתאחד כולנו בהצבעה מאוחדת של כולם, פה אחד, לתת כבוד לראש הממשלה. אני רוצה שתבינו עוד דבר אחד, אפשר לעשות הרבה דברים בכל מיני סעיפים כאלה או אחרים, יש לנו מספיק בסדר היום לעשות אותם. בדבר אחד אסור לעשות פגיעה כלשהי. אחד הדברים הכי רגישים זה הנושא של הנצחה. אתם לא יודעים איזה מלחמות יש לקרוא רחוב על שם מישהו. למה נתנו לו? למה לא נתנו לו? זה פשוט לא מהעולם הזה. כאן מדובר בראש ממשלה ובמשפחת ראש ממשלה. ולכן אני פונה לכולכם,

מר יחיאל תוהמי : רון, אתה אמרת שאתה בדקת את זה, תועלת מול זה, ואתה אומר שיש תועלת.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני אמרתי את זה. לכל אחד מהאנשים באופן אישי הסברתי וגם לכם הסברתי את זה. התועלת שלנו לאריאל תהיה ענקית פה, בקטע הזה.

אני התייעצתי עם אנשים מחוץ לארץ, לראות מה האימפקט שיהיה, גם בחוץ לארץ, בארצות הברית בעיקר, מה יהיה לדבר כזה. וגם שמה העירו את תשומת הלב שלי לעניין הזה ששרון אחרי ההתנתקות הוא לא כל כך קונצנזואלי כמו שהיה קודם. אבל יחד עם זה, היתרונות עולים על החסרונות, ובלבד שלאריאל תהיה כאן תמורה וזה יהיה מנוף להמשך הפיתוח והבנייה של העיר הזאת. זה גם בארץ עשיתי וגם בחוץ לארץ עם אנשים שונים.

גב' חנה גולן: גם רבין לא היה בקונצנזוס.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן. אני לא רוצה להיכנס לזה. ולכן עשיתי את זה. אני רוצה קודם כל להביא נוסח החלטה ואחר כך כל אחד שירצה לדבר יוכל לדבר. אני ביקשתי מאלדד יניב, שהוא מלווה אותי לאורך כל הדרך, מהפגישה הראשונה בנושא הזה, עם כל ההיבטים שישנם, ביקשתי ממנו שעל בסיס ההתחייבות של המשפחה, שינסח הצעת החלטה שאותה אני הייתי מבקש לאשר כאן בישיבה הזאת. כאמור, פה אחד, אני מעדיף שזה כך יהיה. תקראו בבקשה את הנוסח של ההחלטה. אני רוצה להקריא ברשותכם את ההודעה ואחר כך מי שירצה להתייחס אני אבקש שיתייחס:

1. מועצת העיר מברכת את ראש העיר על היענותו לקבלת בקשת משפ' שרון לקרוא את שם העיר אריאל על שמו של ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון.
2. מועצת העיר מאשרת את שינוי השם המבוקש, ומסמיכה את ראש העיר והיועץ המשפטי לפעול מול כל הגורמים המוסמכים לשם שינוי שמה של העיר אריאל (זה מול הממשלה ומול הכנסת וכל מה שיהיה פה, כל מיני תהליכים נוספים)."

גב' לודמילה גוזב: משרד הפנים.

מר רון נחמן – ראה"ע: משרד הפנים לא משחק פה. זה לא משרד הפנים.

גב' לודמילה גוזב: שמות.

- מר רון נחמן – ראה"ע** : לא. יש ועדת השמות הממשלתית. זה החלטה של הממשלה, בכנסת, כל הדברים האלה. יהיה פה 'טררס' שלם.
3. מועצת העיר מברכת על היוזמה להקמת מרכז על שם אריאל שרון בתחום שיפוטה של העיר אריאל. מועצת העיר מסמיכה את ראש העיר, מנכ"ל העירייה, מהנדס העיר, גזבר העירייה והיועץ המשפטי לפעול לשם השלמת המהלך האמור אל מול כל הגורמים המוסמכים, לרבות, איתור קרקע מתאימה (זה עניין עם המינהל, צריך לאתר, תוכנית בניין עיר), מימון הפרויקט וקביעת התכנים של המרכז, לרבות, הסדרת סוגיית הנצחתו של אריאל שרון, בתיאום עם בניו, עמרי וגלעד.
4. ראש העיר יעדכן את המועצה בכל הנוגע להתקדמות המהלך, ומועצת העיר תדון מעת לעת בנושא.
5. מועצת העיר שולחת ברכת החלמה לראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון".
- אמרתי גם את זה לאלי ואחרים, שיש בכוונתי לעשות צוות משותף, שלנו עם המשפחה ונציגיה, על מנת שיהיה כאן ליווי צמוד של אריאל ועיריית אריאל לגבי כל הפרויקט הזה, כי זה פרויקט מונומנטאלי גדול, גדול מאד. אלה הדברים שביקשתי להביא לידיעת המועצה. ואני עשיתי את השיחות האלה, כאמור, אחד אחד אתכם, בלי שום קשר לדברים הללו. עכשיו מי שרוצה להתבטא, בבקשה. כן, תמרה, בבקשה.
- ד"ר תמרה אבישר** : בעקבות השיחה ודיון שעשינו גם בתוכנו, ברור שהמהלך הוא בעייתי קצת. זאת אומרת, מצד אחד, ומי כמוני כתומכת אריק שרון עוד בימי, "שלומציון" קראו למפלגה הראשונה שלו כשהייתי חיילת והייתי חברה בה. הוא איש רב פעלים, איש אדמה, איש שורשי, איש משפחה, מצביא, בעיני דגול וכו'. יחד עם זאת, הוא אבי ההתנתקות, וזה בעייתי מאד מבחינתי. כי כולם זוכרים שאריק שרון הוא זה שאמר שדין נצרים כדין תל-אביב, ואיפה נצרים היום ואיפה תל-אביב. ומחר, אני מקווה שלא, אבל מתי שהוא, אם יבוא יום הדין על אריאל, יש בעייתיות בזה, שאבי ההתנתקות, מי שבפועל ביצע את ההתנתקות בצורה, עקר משפחות, הרס ישובים, בשורה התחתונה, היום זה ברור – בשביל כלום. לא שלום ולא שקט ולא כלום. שום דבר. מחורבות נצרים יורים על ישובי הדרום. יחד עם זאת אני חושבת שיש כוון שפועלו רב. כמו אריאל כן צריך להנציח את פועלו בתחום ההתיישבות, כיוון שפועלו רב.

לכן, לדעתי, נושא בניית המרכז הוא ראוי וטוב. אפשר לקרוא את הכביש הראשי באריאל על שמו לדעתי. אריאל נקראת על שם ירושלים. ירושלים היא נצחית יותר מכל אדם אחר, לא משנה זכויותיו. ולכן אני חושבת שלהחליף את שם העיר אריאל זה לא במקום.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא מחליפים. אריאל נשארת העיר.

ד"ר תמרה אבישר : אריאל נקראת על שם ירושלים כיום ואריאל תיקרא על שם אדם אחרי ההחלטה הזאת. לכן אני חושבת שצריך כן ללכת בכיוון של הקמת המרכז הזה, כן לקרוא, לא יודעת, כביש ראשי, כביש גישה לעיר, אבל לא לשנות את שם העיר. זו דעתי.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי. כן, מנו.

מר עמנואל יעקב : אני, לאור הדיון שעשינו, מאד התלבטתי בדרך שעל העיר ללכת. זה נכון, הנושא לא פשוט, אבל איך אומרים, שקלא וטריא. שמתי על כפות המאזניים את היתרונות והחסרונות וניסיתי לנתח את העתיד שצפוי לעיר בקונסטלציה הפוליטית שהולכת ומתהווה לנגד עינינו, אל מול היתרונות שאנחנו יכולים להשיג אם העיר הזאת תיקרא על שמו של אריאל שרון. אני מסכים שיש איזו שהיא מידה של בעייתיות עם העניין הזה, כי אם מישהו מסתכל בדרך הפילוסופיה כמו שתמר מנסה להציג, אריאל על שם העיר ירושלים אל מול להנצח אדם, אז זה נכון, יש איזו שהיא התנגשות בין שתי התזות האלה. אבל, אם הכריע משהו אצלי את הכף, זה שאני מסתכל ואני רואה את התהליכים שהולכים ומתרחשים פה ביהודה ושומרון. יותר ויותר אני מגיע למסקנה שבבוא הזמן, לא משנה מה יקרה, אם לא נתעשת עכשיו ונקבע לנו איזו שהיא מסגרת שאי אפשר להזיז אותנו מכאן, אף אחד לא יתחשב בנו. יזיזו אותנו ואריאל תימחק מעל פני הקרקע. בין אם זה בהקפאת בנייה טוטאלית, בין אם זה ב-אי יכולת של אנשים חדשים לבוא ולגור בעיר הזאת. הרגרסיה, הנסיגה שתהיה תהיה כזו שהעיר תלך ותצטמק. לכן צריך לעשות איזה

שהוא 'בוס', עם כל הקושי שבדבר, לעשות איזה שהוא 'בוס' שיתן 'שוק' וזעזוע ויצעיד את העיר הזאת כמה צעדים קדימה בשביל לתת הגנות לאותו יום שאנחנו עלולים להגיע אליו. יש הרבה טיעונים נגד. אני מסכים עם חלק מהטיעונים, אבל כששוקלים, עוד פעם, את היתרונות והחסרונות, ושמים על כפות המאזניים, אני חושב שהיתרונות גוברים על החסרונות. אני מאמין שלא יקראו לעיר אריאל שרון, העיר תמשיך להיות אריאל, היא בתודעה אריאל, היא תמשיך להישאר בתודעה אריאל. אלא הפתח שנוצר לקבל תקציבים, תודעה ציבורית עולמית, הקונצנזוס בעם יהיה כזה שכולם יסכימו שאריאל היא איזו שהיא עיר שלא יפנו אותה. פעם אחת אריאל שרון פינה את פתחת רפיח, את ישובי הגוש, פעם שנייה זה לא יחזור על עצמו. אני רוצה להאמין שלא יהיה מצב שבו יגידו – הנה, עוד פעם זה קרה. מה עוד שהוא כבר לא בין מקבלי ההחלטות. מי שיחליט לפנות את אריאל זה לא יהיה אריאל שרון, אלא היא תהיה ממשלת ישראל. זה נכון שאריאל שרון היה אבי אבות ההתיישבות ויחד עם זאת אבי אבות ההתנתקות. אבל צריך לזכור, צריך לזכור שאריאל שרון, הרבה מאד התיישבות בארץ הזאת הוא עשה בהחלטה עצמית לבד, לבד. הוא היה אומר – תעלו על הגבעות, תתפסו גבעות, תעשו התיישבות. ההתנתקות, בממשלה הצביעו, זה לא הוא היה לבד, אלא הוא קיבל תמיכה ממשלת ישראל. נוח לנו לראות רק את אריאל שרון כאיש שפינה או החרیب את הגוש, אבל זה הממשלה הצביעה בעד. בה בשעה שאת ההתיישבות, בדרך כלל הוא עשה את זה לבד. אני חשבתי ואני באמת נחרץ בתוך עצמי שכן יש ללכת על המהלך הזה, כי תסתכלו מה קורה כאן, תסתכלו מה קורה כאן. אני הבנתי שגם את באיזה שהוא שלב רוצה לעזוב את אריאל, נכון? (פונה לתמר אבישר, אשר מהנהנת בראשה לחיוב). אז הנה, כולם עוזבים את אריאל, אז מה יהיה? אז צריך לעשות משהו להביא אנשים חדשים. ומוכרחים להוביל איזה שהוא מהלך, כך אני רואה את הדברים. שתי שאלות יש לי רק לראש העיר: האם באמת העיר תיקרא אריאל ולא אריאל שרון?

מר רון נחמן – ראה"ע: אריאל. שום דבר לא משתנה.

מר עמנואל יעקב: ויש כאן איזה שהוא סעיף שנחבא והוא המימון, האם

העירייה צריכה לשאת באיזה שהוא מימון או שזה מימון שיבוא ממקורות חיצוניים?

מר רון נחמן – ראה"ע : אנחנו לא מממנים שום דבר.

מר עמנואל יעקב : או קיי. תודה.

מר יחיאל תוהמי : כולנו זוכרים את ההתנתקות ואת ההרגשה הקשה של כולנו, אבל צריכים לזכור דבר אחד, עם כל הכבוד להתיישבות, זה לא כל המדינה. אם אנחנו נרוויח מהמהלך הזה שכל המדינה, אנשי שמאל, אנשי מרכז, אנשי ימין יכירו בישוב הזה, הישוב הזה יהיה לו חוזק, הרווחנו כולנו. יש פה רווח עצום. מי שמסתכל על זה באמת בצורה, לא עכשיו משחק בנדמה לי, ההתנתקות זה מאחורי, עברתי אותה, היתה טראומה, אנחנו הולכים קדימה כרגע ורוצים את העיר הזאת, באמת להעיר אותה. שיידעו מי זה אריאל, שיבואו לאריאל. שלא יהיה פה, המצב פה באריאל לא מי יודע מה. לא באים לפה. אנשים רק מחליפים בתים פה. אין פה איזו שהיא עלייה המונית לפה. אני לא רואה אנשים שרצים לפה. לא שאני בא לפגוע בעיר, אבל אין בנייה, גם יש את הקושי של הבנייה, שאין הרבה דירות באריאל ויש קושי. אנחנו לא צריכים עכשיו לחטט בעבר, מה אריאל שרון עשה, איך הוא היה. אני לא אהבתי את ההתנתקות. אף אחד לא אהב פה את ההתנתקות, רובם. אבל הרוב בעם תמך באריאל. אריאל שרון אם היה היום חי היה מקבל 45 מנדטים. וזה כוח. מעבר לזה שהוא איש התיישבות והוא אדם שעשה למען ההתיישבות ועזר לאריאל עצמה, אנחנו צריכים להסתכל במדינה איך הוא מוערך בה. וזה חשוב שהאנשים האלה יידעו שאריאל שרון, עם כל הכבוד, עם כל מה שהיה, היום פה העיר הזאת נקראת על שמו, זה ייתן חוזק לעיר הזו, תמיכה לעיר הזו מכל הקצוות הפוליטיים ונרוויח פה, רק נרוויח.

עו"ד אריאל עזריה : אני התלבטתי כמוך (פונה אל תמרה אבישר), באותם נושאים שבהם התלבטת, ולמרות שישבנו הסיעה וקיבלנו דיווח ויכולנו לדבר ולהתבטא ולהביע דעה ולהקשיב ולקבל תשובות לשאלות, עדיין התלבטתי. התלבטתי והתלבטתי קשות, במיוחד לאור הטיעונים שהעלית, ממש אחד לאחד. אבל מה שאצלי

הכריע את הכף באופן מוחלט, זה איך אנחנו נראים כלפי העולם. איך אנחנו נראים החוצה, ממש החוצה. אני לא מסתכל על הבית, אני לא מסתכל על התושבים שכאן במדינת ישראל, אלא אני אומר, מה זה יעשה בעולם לאלו שלא יודעים שאריאל זה ירושלים. ואליהם אני פונה. כיוון שאריאל תקום או תיחרב כמו גוש קטיף, לדעתי מבחוץ ולא מהחלטות שלנו כאן. כי אנחנו בתוכנו, אני לא מאמין. אבל מילה אחת בחוץ, מילה אחת של אובאמה, זה מה שיבוא וייקח ויוביל מהלך, והוא בטח זה שיוביל את המהלך. ברגע שאנחנו באים ואנחנו מציגים אדם שבמשך שנים היווה את הסמל של ההתיישבות, ומעבר לזה הוא היה ראש ממשלה, לדעתי זה להשיב מהלומה לכל אלה שמנסים לנתק אותנו מהמשך ההתיישבות באריאל וזה המקום שבו בעצם קיבלתי את ההכרעה בין ירושלים, העיר שאריאל זה שם נרדף לה, לבין זה שאנחנו צריכים להוציא את זה החוצה. כשאני אומר החוצה – אל העולם. ומה לעשות שאריאל שרון הוא יותר מוכר מאשר אריאל שהיא שם נרדף לירושלים.

ד"ר תמרה אבישר : רק דבר אחד, בחו"ל לא כולם רואים את אריק שרון כאבי ההתיישבות. חלק גדול מהם רואים אותו כסברה ושתילה.

עו"ד אריאל עזריה : נכון.

ד"ר תמרה אבישר : זאת אומרת, לצבוע את זה כאילו זו דמות שאין בה בעייתיות גם כלפי חוץ, זה לא בדיוק מדויק.

עו"ד אריאל עזריה : אני מסכים איתך שגם עם זה יש בעיות.

ד"ר תמרה אבישר : יש הרבה שזוכרים לו את סברה ושתילה.

עו"ד אריאל עזריה : גם עם זה יש בעיות.

מר רון נחמן – ראה"ע : סמו רוצה להגיד משהו. בבקשה.

מר אבי סמו : כן. אני רוצה קודם כל לשאול שאלה, האם הם מתנים את הבנייה של המרכז בקריאה של העיר על שמו?

מר רון נחמן – ראה"ע : בוודאי. הם לא צריכים אותך, יקימו מרכז בתל-אביב, גם בירושלים. יש מרכז בגין בירושלים, מרכז רבין, יש פארק שרון. אין בעיה. אם העירייה לא תאשר את זה, אין שום בעיה,

מר אבי סמו : הם יכולים ללכת לעיריית רמת-גן ולהגיד להם,

מר רון נחמן – ראה"ע : הם לא יילכו לאף מקום. הם לא יילכו לאף מקום. תקשיב, סמו, הם לא יילכו לאף מקום. הם באו הנה בגלל האמוציות, המשקל האמוציונאלי של שרון לאריאל. אני מסביר את זה, אנחנו לא גוש קטיף. אריאל לא סבלה משרון כהוא זה, להיפך, אריאל רק נהנתה מאריק שרון בכל תפקידיו. עכשיו, אם חברי מועצת העיר רוצים להיות מועצת יש"ע, שברחו מכפר מימון והונו את הציבור עם המכות שהיו שמה, אם אתם רוצים ללכת בכיוון הזה – אין שום בעיה בקטע הזה. אני רק אומר שמה שיציל את העיר הזאת בעתיד זה שמדינת ישראל תראה אותה בקונצנזוס. אפשר בקלי קלות ללכת ימינה וללכת להתחבר לכל מה שיש מסביב. כאן בקטע הזה כל המרכז הישראלי, כל המרכז הישראלי לא יוכל שלא לתת לנו כאן את הגיבוי. כי גם היום הוא רואה את אריאל שונה מהתנחלויות אחרות. אבל על אחת כמה וכמה. ולכן אני אומר, זה הדבר. בבקשה.

מר אבי סמו : מה שמטריד אותי, ההתייחסות שלי באה, זאת אומרת, אם מחר, להבדיל אלף אלפי הבדלות, אבל אם מחר וולט דיסני יחליטו שבא להם להקים פה פארק דיסנילנד ענק, רק שיקראו את שם אריאל על שם אריאל בת הים הקטנה. אנחנו גם נסכים?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני אתן לך תשובה על זה. ניסיתי להקים פה דיסנילנד

תנ"כי, עם השקעה של 300 מיליון דולר מטקסס בארצות הברית. ועם מי שהיה שר התיירות לשעבר, קצב, סיכמנו את העניין הזה, שגם יקבלו מענק ממשרד התיירות להקמה הזאת. עד שמשרד התיירות התמזמוז עם כל הדברים ולא קרה שום דבר מכל העסק. באו, רצו להקים דיסנילנד. הם לא מקימים על שם דיסנילנד. זאת אומרת, דיסנילנד באריאל.

מר אבי סמו : אני מסכים. אני שואל, אם הם היו באים בשאלה, או מילקן שתורם רבות לעיר, ויגיד – אני רוצה שבגלל התרומה הרבה שלי תקרא לאריאל על שם מילקן.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, לא, לא. אתה מדבר על ראש ממשלה, בחייד, תעשו פרופורציות.

מר אבי סמו : אני מסכים. אבל עדיין יש פה בעיה,

מר רון נחמן – ראה"ע : קצת פרופורציות שיהיה לכם פה. אתה מדבר על ראש ממשלה. מה, אתה מדבר כאן עם איזה שהוא תורם? זה לא רצו שיהיה תורם, איך קוראים לו, סמי עופר.

מר אבי סמו : נכון.

מר רון נחמן – ראה"ע : מדובר בתורם?

מר אבי סמו : לא מדובר. אבל פה מדובר גם בתרומה, מתנים את שם העיר אריאל,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רוצה להגיד לך משהו, לא מתנים את זה בכך. אם אתה שואל אותי, מכל הסיבות,

מר אבי סמו :

ענית מקודם.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מסביר לך עוד פעם. מכל הסיבות נראה לי, מול כל ההתלבטויות, אני כראש עיריית אריאל לא ב"כ של גוש קטיף. הם לא שמעו לנו, אתה לא דנת בהם מעולם, אתה לא היית חבר מועצה, מעולם זה לא היה כאן בחדר הזה, כל הדברים לא שאלו אותך שיתיישבו או לא יתיישבו. אני רק אשאל שאלה – מנחם בגין עזב את סיני, הרס את כל ישובי סיני, נכון? מה קרה? יש עליו מכון בירושלים. יהיה מחר מכון שרון בתל-אביב. לא יודע, רק באריאל זה לא יהיה. אחר כך תלך לחפש משהו, אז אולי תמצא, אני לא בטוח. לא יחכו, אין ואקום בחיים. הוא לא ביקש, גלעד שרון, לעשות את זה במעלה אדומים. גם שמה יש התיישבות. הוא גם לא ביקש במעלה שומרון או בקרני שומרון או בקדומים, עם דניאלה וויס. לא, הוא לא ביקש את זה. אפילו לא בקרית ארבע. הוא ביקש באריאל. למה? אריאל, לא צריך לשנות שום דבר, לא משנים כלום. הרי הסיפור הזה של אריאל, כשאני קיבלתי את השם אף אחד מכס הרי לא היה. כשאני קיבלתי את השם אריאל, יכול היה להיות לנו השם יתד, אבן פינה. אבל שואלים אותי במשך כל החיים – האם אריאל זה על שם אריאל שרון? בכל מקום שואלים אותך. תשאל את המסבירים, הם יגידו לך. בלי שום קשר לזה. עכשיו, אני אומר לכם, בואו נתעלה בשעה הזאת מהרמה המקומית, אפילו האזורית, אפילו ה"גוש קטיפית". בואו נסתכל רגע אחד 15-20 שנה קדימה. היו השבוע כאן 300 איש מארצות-הברית עם החזנים שנתנו פה קונצרט מדהים. אני לא יודע מי מכס היה. מדהים זה היה הערב הזה. אתה יודע מה קרה איתם? היו שם אנשים, 250 ראשי קהילות מארצות הברית ועוד 80 חזנים. הם עשו סיבוב הופעות בפולין, הופיעו באושוויץ לפני שהגיעו לארץ, על ידי תרומה מלוס אנג'לס הם הגיעו לקונצרט יחידי בארץ, אחד מהם היה קונצרט אנטבה. הזמנתי את ראש הממשלה שיבוא לפה, קיבלתי תשובה שהוא לא יבוא. אמרתי לו במכתב – אם אתה לא בא, נבצר ממך, אולי אנטבה, זה יוני נתניהו, משפחת נתניהו, אולי תשלח מישהו מהמשפחה שייצג פה את העסק הזה. הזמנתי את פואד, הזמנתי שרים, חברי כנסת. תראה את המכתבים שקיבלתי. היה הדיונים של התקציב וכל מיני דברים. קיבלתי

תשובה שראש הממשלה לא יהיה פה ולא התייחסו לנושא של המשפחה. מה קרה עם ה-300 איש האלה, שמייצגים קהילות, 250 קהילות באמריקה. יש כאלה שבחיים לא שמעו על אריאל. יש כאלה שהיו בישראל פעם או יותר פעמים ומעולם לא היו כאן. בודדים היו כאן. אנשים חזרו בהלם. למחרת הם נפגשו עם 'מסבירנים' של משרד החוץ ומשרד הביטחון והם הסבירו להם על ה-2 state solution, שתי מדינות לשני עמים. אין בפתח תקווה את הבעיה הזאת, וראש העין. יש בעיה אצלנו, לא בתוך הקו הירוק. והסבירו את העניין של ההתנחלויות, על הקפאת ההתנחלויות, שמקפואים הם אמרו – מה אתם מבלבלים את המוח? אתמול היינו באריאל, ראינו את זה, בונים בתוך העיר. מי לקח כאן אדמות של ערבים? איך עושים דבר כזה? איך מקפואים את האנשים? 'טרח', העיפו אותם לכל הרוחות, את כל 'המסבירנים' האלה של משרד הממשלה השונים. שתבין דבר אחד, באותו רגע שדבר כזה ייצא וראובן אדלר ייקח את הפרסום, לא אנחנו עושים, הוא יעשה את זה עם האנשים שלו, עם כל האנשים שלו, זה ייצא פרסום בקנה מידה עולמי. זה לא דבר לוקאלי, מקומי. עכשיו, אם המועצה לא תקבל את זה, אני אודיע למשפחה – לצערי הרב, מליאת מועצת העיר ויתרה על הכבוד, לא רוצים את זה. תודה רבה. אני רק מצפה בקטע הזה, ישבתי איתך גם כן והסברתי לכם ארוכות, לכל אחד ואחד מהיושבים פה, ממש הרבה זמן, ישנם דברים, ישנם אירועים, ישנם מצבים שצריך להתעלות וצריכים להיות כאלה עם קצת ראייה יותר גדולה. הכול יכול להיות, אין ספק. כולנו מתלבטים. אני אומר עוד הפעם, אם לא היה גוש קטיף בטח שהיה לנו קל. אבל אצל מנחם בגין, כל הליכודניקים, אף אחד לא אומר מילה. מה קרה? זה אבי החטא ההסכם בסיני, של פינוי הישובים.

מר אלי שבירו : אבל אנחנו לא מתנגדים שיקימו פה מרכז. שיקימו פה מרכז על שם אריאל שרון.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל הוא לא רוצה את התנאים שלך. אחד התנאים שכהן אורגד הציג זה בדיוק מה שאתה מציג. לכן לא תהיה אוניברסיטה על שם שרון, לכן לא יהיה כאן כלום על שם שרון, הוא לא צריך אותך. בשביל ראש ממשלה ממשלת ישראל והכנסת יקבלו את זה. אנחנו מקדימים את זה. אז אם אתם לא רוצים – לא

צריך. מי שרוצה יצביע בעד, מי שרוצה יצביע נגד, אין בעיה. אני ציפיתי, אחרי שישבתי עם כל אחד ואחד, וכל אחד מכס אמר לי שהוא תומך, אחד אחד, אני מצפה שהדבר הזה יבוא ויתממש כאן. היחידי שלא אמר לי היה יוסי חן,

מר מקס צ'רנוגלס: גם אני.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה אמרת לי שכן.

מר מקס צ'רנוגלס: אמרתי שכן בכפוף,

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, אמרתי לך – אל תעשה לי בכפוף. עזוב, זה עניין פופוליסטי של סיעות? באמת, אין לך דעה עצמית שלך?

מר מקס צ'רנוגלס: יש.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין לך דעה עצמית.

מר מקס צ'רנוגלס: יש.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא רוצה להיכנס לדיאלוג הזה. לא רוצה להיכנס. כן, יוסי.

מר יוסי חן: קודם כל, אני רוצה לברך את ראש העיר פעמיים – פעם אחת לרגל החתונה של הבת. ופעם שניה על עצם סבב השיחות שהוא עשה, כי זה, אני חושב, עשה את הדיון הזה ליותר תרבותי ויותר ענייני, ולדעתי הוא עשה דבר נכון. עכשיו, לפני שהגעתי לשיחה עם ראש העיר, אני ידעתי על מה הוא רוצה לדבר איתי, ואני, ההחלטה שלי היתה לא מוחלט. זאת אומרת, בשום אופן לא, כי כמו שכל אחד מציג, אני אצלי בראש נתקע הקטע של אבי ההינתקות. אחרי השיחה עם רון אני

אמרתי לו שאם אני אצביע בעד, אז זה יהיה רק בגללו. בגלל איך שהוא הציג את הדברים והניסיון שלו. אבל יצאתי מראש העיר, הלכתי, התייעצתי עם המון, עם תושבים ותיקים פה, תושבים צעירים. זו דילמה לא קלה בכלל. זה פה לא עניין של קואליציה ואופוזיציה, זה הרבה מעבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אמת.

מר יוסי חן : חוץ מזה שגם סיכמנו בשיחה הזו עם ראש העיר שכל דבר כלפי חוץ אנחנו נציג חזית אחידה ונשתדל כמה שיותר להיות מאוחדים כלפי חוץ. פה אנחנו יכולים לריב כמה שאנחנו רוצים ולהתווכח. כלפי חוץ, כשאנחנו מסתובבים היום בכנסת ובהרבה מקומות, יודעים שאנחנו מפולגים ומנצלים את זה כל אחד לאינטרס שלו. עכשיו לעצם העניין, באמת אני אומר, כמו כולם, אני מאמין פה לכולם שההתלבטות היא באמת עניינית. היא לא משהו בגלל שאני בקואליציה או בגלל שאני אופוזיציה. אבל אני באופן אישי, אחרי שעברתי באמת, ואני חבר מרכז ליכוד ועברנו עם אריאל שרון, מי אני בכלל שאגיד מה אריאל שרון עשה? לא סתם כינו אותו בולדוזר. אבל אחרי שהתייעצתי, באמת, עם הרבה חברים פה והרבה תושבים ותיקים בעיקר, שיש להם הרבה יותר זכויות מאיתנו שאנחנו הרבה פחות, הגעתי למסקנה שאנחנו לדעתי צריכים בעת הזו לא להצביע על זה. אני מבחינתי, היה יותר קל אם לא היה עולה הנושא הזה בתקופה הזו, אלא אם היינו במצב אחר. והמצב היום מאד מאד עדין. אם אנחנו קוראים בכל סוף השבוע,

מר יחיאל תוהמי : שכנעת אותי להצביע בעד.

מר יוסי חן : קוראים בכל סוף השבוע על המצב הרגיש פה ועל המצב העדין פה, ולצערי אני לא יכול להסכים עם, בסדר, לא שכנעתי ולא התכוונתי לשכנע, ואני חושב שראש העיר, אחרי השיחות שהוא קיים על כל אחד,

מר יחיאל תוהמי : שכנעת אותי וברגע האחרון לקחת איזה שהוא,

מר יוסי חן : לא, לא, לא.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי, יוסי.

מר יוסי חן : פשוט בעת הזו, באמת, זו החלטה קשה, אבל אני לא יכול לתמוך בהחלטה כזו.

מר רון נחמן – ראה"ע : פבל.

מר פבל פולב : אני רוצה להגיד, עם הדור הצעיר שדיברתי, לא רק עם הותיקים, יש גם צעירים שגם מקבלים החלטות, יש להם גם דעה, ורוב האנשים מדברים באמוציות. כמו שאתה אומר, זה מאד כואב. כי כמעט כל אחד נוגע במשפחה שפינו אותה או נגעו בה. ואמוציונאלית, האמוציות עולות, אז ההיגיון קצת לפעמים הולך והרציונאליות גם. אז אם אנחנו מוציאים את האמוציות הצידה וחושבים על העתיד, אני רואה את העתיד. אנחנו יכולים להסתכל על ההיסטוריה, ללמוד את ההיסטוריה, להבין לקחים. אבל אם נסתכל קדימה, אנחנו מדברים על קיום העיר באמת. כי לרוב האנשים שבאים לפה, ההתיישבות וציונות קצת הולכת, לצערי. ומדברים ממש על קיום העיר, מה יהיה בעתיד, בעוד 10 או 20 שנה. וגם, עוד פעם, אנחנו שוכחים שזה לא אנחנו הצענו את הדבר הזה. באו אלינו לבקש האם אפשר. ולצערי גם אין זמן. אנחנו רוצים גם עד 120 שאריאל שרון יחיה, אנחנו לא יודעים. אלוהים נתן, אלוהים לקח. אז אין זמן. אנחנו לא יודעים. זה עניין של ההחלטות, ולפעמים צריך לקבל החלטות קשות. אז אני אומר, אם אנחנו נסתכל על האמוציות, ואפשר לדבר עד מחר, אבל אם 'תכלס', מה יהיה עם העיר עוד 10 שנים, עוד 5 שנים, אני חושב שצריך להתגבש ביחד. ואני 100% מסכים, 'פרונט' אחד החוצה, שהעולם יידע – אריאל פה. וגם, אם אני זוכר נכון, מי אמר אריאל על המפה? אנחנו על המפה. זה מדבר הרבה. אז אני בעד.

מר רון נחמן – ראה"ע : תודה רבה. כן, צ'רנוגלס. דרך אגב, אם אריאל שרון לא היה שר השיכון באותו זמן, גם אתה וגם פבל וכל ה-9,000 עולים לא היו פה. כי האמריקאים לא הסכימו שיבואו עולים חדשים ליהודה ושומרון, כמו היום. ושרון, בתור שר השיכון, אמרתי לכם קודם, עם ה-30 קרוואנים שביקשתי ולא נתנו, בנינו 600. אז גם את הדברים האלה צריך לזכור לפעמים. שכחתי את לודה גם כן, שהיא גם כן לא היתה פה.

מר מקס צ'רנוגלס : אני לצערי הגעתי מאוחר יותר. אבל אחת ההתלבטויות שלי, חלק באמת בשיחה איתך פחות או יותר הסברת. ואחת מההתלבטויות, ולא קיבלתי לצערי תשובה, וגם אני התייעצתי בכל מיני מקומות ושאלתי גם, לא רציתי, כי לא ידעתי בעצם אם אפשר לחשוף את הסיפור או לא, אז אני לא אמרתי בשמות שרוצים כך וכך, עקרונית בדקתי את הדברים. ההתלבטות שלי, איך עצם שינוי השם הוא יציל את העיר אם חס וחלילה יחליטו מתי שהוא, אולי אפילו בקרוב, לעשות משהו לא טוב, לפנות.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה רוצה תשובה?

מר מקס צ'רנוגלס : כן. ואני באמת שאלתי בכל מיני כיוונים ובדקתי בכל מיני כיוונים, ואני רואה איך מציגים את אריאל אפילו בתקשורת, שהיא כאילו בצד שלנו, ואני, זו התלבטות אחת מ-ההכי גדולות שלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא הבנתי. כאילו אריאל בצד שלנו – אני לא מבין את המשפט.

מר מקס צ'רנוגלס : יש כלי תקשורת שאוהדים את ישראל, אז הם לא אומרים שצריך לפנות את כולם וזה, אבל עדיין אריאל מופיעה שם בתור settlement ולא בתור עיר, והכיוון הזה מאד לא טוב, הכיוון הזה ממש לא טוב.

מר רון נחמן – ראה"ע : אם אתה settlement אז יקראו לך כמו מאחז. אבל אתה לא settlement, נכון?

מר מקס צ'רנוגלס : אני יודע את זה ואני מסביר את זה גם.

מר רון נחמן – ראה"ע : כאיש תקשורת, איך אתה יודע להסביר את זה?

מר מקס צ'רנוגלס : אני משתדל.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה לא תצליח שום דבר להשתדל, כשאינן לך משהו, פלטפורמה שאתה יכול להסביר את מה שאתה רוצה. אתה יכול לדבר אלי, אתה יכול לדבר אלינו. אבל אם אתה תצא החוצה, כל מה שאתה אומר, בחוץ לא מקשיבים לך בכלל. מדוע? כי הדעה הזאת שהיתה כאן של גוש קטיף שמה את כל ההתיישבות בסל אחד. היא עושה הכללה של הכול. כל ההתנחלויות אותו דבר, כל המתנחלים אותו דבר, צ'רנוגלס ורון ותמרה אותו דבר כמו אלה מאיתמר ומיצהר ומהמאחזים. זו הגישה ששמה את כולם בתוך הדבר הזה שנקרא 'כור המתנחלים וההתנחלויות'. ולכן, ירושלים יש לה את מעלה אדומים שהיא שכונה של ירושלים, בית"ר עילית היא שכונה של ירושלים. אריאל היא העיר שמחזיקה את כל השומרון. אריאל תיפול – כל השומרון נפל. אני אומר לכם עוד הפעם, תמרה, אני שמעתי שאת מתכוונת לעזוב את אריאל, אני חושב קודם כל שמבחינה מצפונית את לא יכולה להשתתף בהצבעה שכזאת, לחיוב או לשלילה. כי מי שעוזב את העיר, אני לא חושב שיכול להרים אצבע שעלול או עשוי לגרום משהו לעתיד של אריאל. אבל זה עניין שלך אישי, אני רק אומר לך את דעתי כי לא ידעתי את זה לפני שאת אמרת את דבריך. אני פונה אליך, אלי, ופונה אליך, צ'רנוגלס, ואליך ולסמו, אצלי בישיבה לחצנו יד, אמרתם שאם תומכים. אני מצפה שחברי מועצה, שיושבים אצל ראש העיר ונותנים את ההסכמה, יכולתם להגיד שאתם לא רוצים, אמרתי את זה לצ'רנוגלס.

מר אבי סמו : אני חייב לתקן אותך,

מר אלי שבירו : אני אמרתי לך שאנחנו נדבר עם האנשים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אלי, אני אם ככה למדתי שיעור. אני כבר 32 שנה בפוליטיקה, לימדת אותי שיעור היום. השיעור אומר שאין טעם לשום שיחה, שכשתבוא לישיבת מועצה אז תגיד – אמרנו שנדבר עם האנשים. אין לי בעיה, זו זכותך להצביע מה שאתה רוצה, אני אכבד כל הצבעה שלך. אני מצפה מכם שבכזה דבר, שהוא לא שייך לעניינים של אריאל גופה, לעניינים הפנימיים שלנו, אלא בא לייצב ולמצב את אריאל בארץ ובעולם, תתעלו מכל העסק הזה ותצטרפו. לא תרצו – תצביעו נגד. אין בעיה. זה הכול.

מר מקס צ'רנוגלס : סליחה, אז מה עם זה שאמרת שתסביר לגבי ההתלבטות שלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא רוצה להסביר. אני קיבלתי את העמדה שלך, מספיק, אני מבין אותה.

מר מקס צ'רנוגלס : לא, זו לא עמדה, אני שואל.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא רוצה להסביר לך. אם אתה מותנה בהחלטה, שיש לך החלטת סיעה, אז אני לא אשב איתך וזה הכול.

מר מקס צ'רנוגלס : זה ממש לא קשור.

מר רון נחמן – ראה"ע : אין לי בעיה. אני באתי מעבר לכל פוליטיקה לשבת אתכם. אולי אתם לא מבינים את הדבר הזה, אז חבל. כן, תמרה.

ד"ר תמרה אבישר : לדעתי זה לא הוגן מה שאתה כרגע אמרת ואני אסביר למה.

זה לא שאתה מבקש תמיכה במשהו שהוא קל להחלטה, בעד ונגד מאד פשוט וברור. כל אחד המשיך לחשוב על זה. זה לא משהו קל וחומר.

מר רון נחמן – ראה"ע: כולם התלבטו.

ד"ר תמרה אבישר: זה לא משהו אישי.

מר רון נחמן – ראה"ע: כולם התלבטו. גם אני התלבטתי. מה אתה חושב?

מר אבי סמו: גם חברי הסיעה לא אמרו לך כן או לא.

מר רון נחמן – ראה"ע: גם אני לא אמרתי לעצמי. אז מה? אבל אני ישבתי איתך וגמרנו.

ד"ר תמרה אבישר: כשאנחנו באים לפגישה כזאת ואתה, בעצם עבורי לפחות זו פצצה, בכלל לא ציפיתי שנושא כזה יעלה, לא חשבתי על זה מעולם, לשנות את שם העיר או לקרוא לעיר על שם מישהו. זה דבר שדורש מחשבה. בפגישה של שעה אתה לא שומע, אומר – על הכיפאק, ביי, והולך. לא. באופן עקרוני, נכון, כולנו, אני מהנוער שהעריץ את שרון.

מר רון נחמן – ראה"ע: הבנתי.

ד"ר תמרה אבישר: עדיין יש התלבטות אמיתית. למה אתה מזלזל בהתלבטות הזאת?

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה לומר לך משהו. יוסי חן היחידי היה, היחידי, ואני מכבד את מה שהוא אמר ואמרתי לו את זה, אתה תחליט לכאן או תחליט לכאן, הוא אמר לי – רון, נתת לי חומר, תן לי לשקול, אני אודיע לך לפני הישיבה מה אני

עושה. בסדר, אז הוא הודיע כרגע, זה לא משנה כרגע, אולי יהפוך את ההצבעה שלו. רק אני אומר את זה לך, אף אחד מכס לא אמר לי דבר כזה. יכולת להגיד לי – רון, תן לי כמה ימים לחשוב, אני אחזור אליך לפני הישיבה.

מר מקס צ'רנוגלס : אתה אמרת – אני רוצה תשובה עכשיו.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא רוצה להיכנס לויכוח הזה, צ'רנוגלס.

מר מקס צ'רנוגלס : אז למה אתה אומר את זה?

מר רון נחמן – ראה"ע : שום דבר. אני מעלה להצבעה, תצביע נגד. מה אתה רוצה?

מר יחיאל תוהמי : אריאל נשאר אריאל.

מר רון נחמן – ראה"ע : חבל על הזמן, תוהמי, חבל על הזמן. תוהמי, חבל על הזמן. אני ישבתי עם האנשים, הקדשתי שעות להסביר להם את הדברים האלה, שעות, אחד אחד. מעולם לא עשיתי את זה. ואמר את זה יוסי. עשיתי את הדבר הזה, כי זה לא עניין שנוגע לי, לקואליציה, למשהו אחר. זה נוגע לאריאל, לתושבי אריאל, לעתיד אריאל. אני מצפה שכל חברי מועצת העיר יתאחדו ביחד ויעשו את הדבר הזה. יהיה פה רעש תקשורת בינלאומי. אני אומר את הדברים האלה. אין לי שום בעיה. אני מעלה את הדברים להצבעה וזה הכול.

מר יחיאל תוהמי : שאלה. יש פה תועלת. מה הנזק שיכול להיות? סתם שאלה.

אלי, אני שואל אותך, מה הנזק? יש פה איזה נזק?

מר רון נחמן – ראה"ע : לודה עוד לא דיברה. בבקשה. ואחר כך היועץ המשפטי

יסיים את זה ואני אגיב.

גב' לודמילה גוזב : תקשיבו, עד עכשיו אני עולה חדשה. ואני עכשיו מסתכלת, ובאמת, למה אתם לא יכולים לראות קצת קדימה? אריק שרון זה היסטוריה. הייתי שם ברוסיה, אני שמעתי את השם הזה. אני חושבת שזה כבוד בשביל העיר אריאל. אני לא מבינה, באמת, תסתכלו קצת קדימה, זה היסטוריה. אולי אחר כך זה יהיה קצת מאוחר, באמת. תקשיבו קצת. למה תמיד צריך להיות נגד? אני לא מבינה דבר כזה. זה, אני חושבת, בשביל התושבים. כל הזמן אתם אומרים – אנחנו עושים דברים רק בשביל התושבים. אני רואה שלא, באמת.

גב' תמרה אבישר : אז את לא מבינה את ההתלבטות, אולי בגלל שהיית ברוסיה,

מר רון נחמן – ראה"ע : תמרה, את רוצה לדבר – תקבלי רשות דיבור. אל תפריעי לה. היא לא הפריעה לך.

גב' לודמילה גוזב : באמת, הוא היסטוריה. יוסי באמת צודק, אמר שאריק שרון זה בולדוזר. באמת זה היה ככה. ובגלל אריק שרון אנחנו כאן.

מר רון נחמן – ראה"ע : נכון.

גב' לודמילה גוזב : ב-100%. ומקס, באמת אני לא מבינה.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא חשוב. הבנו את זה. שרון, תגיד מילה.

עו"ד שרון שטיין : לא, אני לא.

מר רון נחמן – ראה"ע : תראו, חברים, אני רוצה לסכם פה את הדיון, נשמעו כל הדעות. אני שמעתי את כל הדעות. אני רוצה שתזכרו דבר אחד, כאן לא מדובר ביקיר אריאל ולא מדובר ברחוב על שם מישהו ולא מדובר על קמפוס על שם התורם ולא

מדובר על כל הדברים האלה. מדובר כאן בראש ממשלה. תשימו לב אלה שמתנגדים, באיזה מעמד אתם תהיו כשאתם לא תסכימו להצעה שהבאתי בפניכם, שאמרתם לי שאתם תתמכו בזה ואחר כך הכנסתם לי את הסייגים עכשיו של החלטה סיעתית. אני פונה, אדוני, זו הסיעה שלך, ויוסי זה נפרד. אני אומר את זה לך ואני מעלה את זה להצבעה. תחשבו שוב פעם. מקווה שתצטרפו ונעשה פעם אחת החלטה פה אחד במועצת העיר החדשה. פעם אחת שיהיה דבר כזה. טוב – טוב, לא – לא. חברים, אני מבקש להצביע. צ'רנוגלס, אני שמעתי אותך, אני הבנתי את הדברים. אני שמעתי ואין לי מה להוסיף לך שום דבר, אמרתי לך אצלי בחדר.

מר מקס צ'רנוגלס: אני שמעתי דברים מאד חמורים אגב, ולא התייחסתם לזה בכלל.

מר רון נחמן – ראה"ע: צ'רנוגלס, אני לא רוצה לנהל איתך שיחות עכשיו. אתה רוצה, תבוא אלי לשיחה אישית. תמיד הדלת שלי פתוחה. אני מבקש להעלות להצבעה את ההצעה כפי שנוסחה על ידי היועץ המשפטי של העירייה. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, פבל, לודמילה, תוהמי, אריאל, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: סמו, תמרה, שבירו, צ'רנוגלס ויוסי חן. ההצעה עברה. תודה רבה. אני מודה לכם. חבל. חבל.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו, מר יוסי חן) לאשר את הצעת ראש העיר לקרוא לעיר אריאל על שם ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון.

3. א. הצגת מיזם להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי.

ב. אישור המועצה להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי.

מר רון נחמן – ראה"ע: הסעיף הבא – הצגת מיזם להקמת חברה לביטחון וסדר

ציבורי, ואישור המועצה להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי. נמצאים איתנו פה אורחים שהם יציגו את הנושא. אולי המנכ"לית קודם כל, תני את הרקע בבקשה.

גב' חנה גולן: הרקע שראש העיר הנחה אותי לחפש כל דרך למצוא את

הפיתרונות לסדר הציבורי ולביטחון בעיר, באותה שיטה כמו שהופעל בראשון-לציון, פתח-תקווה, רמת-השרון ואם אני לא טועה הרצליה, אילת וכו'. פניתי אל האנשים שהקימו את החברה לביטחון בראשון-לציון. שניים מהם עדיין פועלים בתוכה. אחד זה אבי כהן, ניצב בדימוס, ועד לפני חודשיים היה מנכ"ל החברה לביטחון. יש לו עכשיו עתיד אחר של התפקיד הזה, בהמשך. אופיר רוני, רואה חשבון של החברה. ועו"ד אייל רייך, היועץ המשפטי של החברה. שלושתם כאן. נפגשנו איתם. הם לקחו על עצמם לבדוק את כל האפשרויות והייתכנות באריאל מול גם חוקי העזר, חברת השמירה, הכנסות הוצאות, עלויות, צרכים מול הצבא וכן הלאה וכן הלאה. ועשו, מה שנקרא, brief ראשוני. אין עדיין תוכנית, אין תוכנית מובנית. כי בשביל שתהיה תוכנית מובנית יש לנו את הסעיף הבא, זה של אישור התב"ר. כשיאושר התב"ר יהיה לנו, והוא יאושר גם על ידי משרד הפנים, יהיה לנו את הכסף לשכור את שירותי שלושת האנשים שעד כה עשו את העבודה מתוך העובדה שאבי כהן מכיר את מנו כבר אלפי שנים ואת רון מאות שנים, ומתוך היכרויות אישיות. אז קודם כל תודה רבה בשם ראש העיר ובשמי ובשם חברי המועצה. אופיר, בבקשה.

רו"ח אופיר רוני: אף אחד פה לא מנותק ממה שקורה במדינה וגם אריאל היא

חלק מהעניין. ואחד הדברים שקורים היום, גם בערים גדולות יותר ומפותחות יותר, עם תשתיות, עם הרבה אנשים, זה תחושת הביטחון האישי. היום עומס המשימות על שירותי הביטחון הקונבנציונאליים והמוכרים הוא כזה שפחות יש את היכולת לתת מענה בנושאים של ביטחון אישי. אני לא מדבר על חקירת רצח ארלוזורוב, ולא על מניעת פשעים. אני מדבר על אותו הדבר שכל תושב מצפה בחלקת אלוהים הקטנה שלו, אם זה עבריינות נוער, עבריינות רכוש, ונדליזם. סדר ציבורי זה שהשכן לא מתי שהוא רוצה זורק את כל הגזם שלו באמצע הרחוב וחוסם את החניה. סדר ציבורי זה לא שכל אחד שמגיע לבית הספר עם הילדים מחנה איפה שהוא רוצה, בחניית נכים.

סדר ציבורי זה שמשאיות לא חונות איפה שבא להם במתחם העיר אלא יש הסדרה של הדברים האלה. סדר ציבורי זה ביטחון אישי ודברים שקשורים לביטחון של כל אחד במיקרו שלו. הנושא הזה, באופן טבעי, בגלל האילוצים של כוחות הביטחון, מקבל איזה שהוא "פריוריטי", לא ראשונית ולא שניה. היום בהרבה ערים הנושא הזה נבדק ונבחן, ומנסים לבנות, יש איזה שמות בעגת הרחוב – משטרה מקומית, משטרה עירונית, סיירת, קומנדו – מנסים להגיע למודל של כן להצליח להגיע לספק לתושב את השירות, את הביטחון האישי, והשאיפה היא שזה לא ייפול כעול נוסף על כתפי התושב. בחלק מהרשויות, אתם מכירים, ראש-העין, נס-ציונה, חולון, פתח-תקווה, גם בראשון-לציון בעבר, למרות שבאריאל קיימת פה אגרת ביטחון כלשהי לצרכים מאד ספציפיים, זה לא לצורך הזה. זאת אומרת, לא נערבב בין הדברים. היה וירצו, דוגמא, כמו שעושים בחולון, ברעננה, צריך לממן את זה. בראשון-לציון בשנת 2001 הטילו אגרה על התושב של שקל ליום לבית אב. היתה איזו שהיא התמרמרות והדור הבא היה ללמוד איך עושים את זה בלי שזה יהיה על חשבון התושב, בלי שזה יעלה עוד כסף. הסקירה שאני אתן כרגע, כיוון שאתם כבר שעה אחרי תחילת הישיבה, אני לא יודע מה מצב ההתשה שלכם, אז אני טיפה ארוץ בקטע של הרקע. כולכם מכירים את אריאל, מה המאפיינים המיוחדים שלה. יש איזה שהוא פן חשיבתי בתפיסה של אותו ארגון שאמור לתת את המענה, כי יש דברים שמיוחדים לכל רשות מקומית. הצרכים של הביטחון, גם הביטחון והסדר הציבורי של אריאל לא זהים לפתח-תקווה, לא זהים לקצרין. אז כן יש חשיבות לרקע, לכמות האוכלוסין, לזה שיש פה קריה אקדמית, אוניברסיטה, לזה שאנחנו מוקפים פה בכפרים כאלה ואחרים, כבישי גישה, פיתרונות חלופיים. אבל אני כרגע פחות אציין את העובדות שבטח לכם הן ידועות ומוכרות. ככלל, כמו שפתחתי בתחילת דברי, משטרת ישראל, אלפי פעולות, לא יודע אם אתם יודעים כמה ניידות יש פה בלילה לשימושכם התושבים, החל מ-יש רעש בגן הציבורי כי הילדים בחופש עכשיו; החל מ-האזעקה של האוטו מצפצפת ואני רואה בוודאות מישהו. מי יהיה בעזרי? אני לא מדבר כבר מה קורה באזורי תעשייה בשעות הלילה, דבר שחוזר ומתגלגל לפתחנו. אם זה וונדליזם במוסדות חינוך, אם זה בהשחתת רכוש, פרטי או ציבורי, וכו' וכו', על מי נסמוך? ובסוף זה מגיע לפתח העירייה. התושב רואה ברשות המקומית, השלטון הקרוב אליו, כמי שאחראי לתת לו מענה בנושא הביטחון

האישי גם כן. משטרה, פחות ופחות אפשר לבנות או לצפות שתתן לנו שירותים גם במתחם המיקרו הזה. המגמה של הגברת הפעילות בתחום הזה של הרשות המקומית, גם הממשלה החדשה, השר לביטחון פנים החדש, ניצב בדימוס אבי כהן מכיר את זה מצוין כי הוא מלווה את הוועדה של אהרונוביץ, רוצים כן, מתוך הבנה שאין ברירה, זה לא שרוצים פה 'שריפים', שמעתי בחלק מהרשויות, אנחנו הרבה מדברים, זה לא סדאם חוסיין שמקים לו את כוחות המהפכה שלו שירוצו ויפזרו הפגנות. אבל כן צריך פה איזה כוח שיש יכולת בקרות אירוע, מי שאחראי פה, בטח ב-פס"ח/מ"ח, מי שפה יותר קשור לתחומים האלה, ראש העיר, הוא אחראי על שירותי החירום בזמן חירום לתפעול של העיר. צריך לתת לו את הכלים לבצע את המשימות האלה, אחרת אנחנו מכשילים אותו ואותנו. אנחנו התושבים. אז יש כן רצון. עוד לא כולם סגורים באיזו צורה ובאיזו פרוצדורה להעביר יותר סמכויות בנושא הביטחון והסדר הציבורי לאחריות ולשירות שיינתן על ידי הרשות המקומית. מעבר בכלל לשנת תקציב, עוד כספים יש מאין לא יהיו, זה לא שהכנסת עכשיו אם יעבור התקציב, התקציבים של משרדי הביטחון לא יוגדלו לצורך הדברים האלה. מחפשים למצוא את הפיתרון החכם. על ידי שילוב של גורם מרכזי בלב הרשות המקומית, שירכז בתוכו את שיתוף הפעולה בין כל הכוחות ומשימות שרלוונטיים בתחום הזה, אפשר להגיע ליעילות. ביעילות אפשר להגיע לנתינה, באותה יעילות שנצבור להרחבת סל השירותים ושיפורם מבלי לצרוך עלויות כספיות או משאבים נוספים. אם נמקסם ונפתח את מוטת השליטה שתהיה טובה נקודתית כירורגית בזמן, נחסוך כפילויות ונחסוך בזמן ונייעל את המערכת. הרשות כרשות, היו מכלולים כאלה שניסו לבנות אותם במסגרת מכלולים שקיימים ברשות. ברוב הרשויות קיים מערך הסדרי חניה או מערך פיקוח או מערך קב"ט פס"ח/מ"ח. קיימים כל מיני מכלולים גם ברשות המקומית. רשויות שניסו לשפר, לשדרג, לאחד, נתקלו שבתוך תחומי הרשות, עם עובדי הרשות והמגבלות והיכולת והגמישות, זה די יוצא בעייתי, בגלל סיבות בירוקרטיות, בגלל תרבות ניהולית של אותם ארגונים. ברוב המקומות זה פחות צלח כשהיה ניסיון לבצע את זה באמצעות הרשות המקומית ובמכלולים הקיימים שלה. יש כל מיני דרישות סטטוטוריות, יש מגבלות בניוד, יש מגבלות כאלה ואחרות של פעילויות שנושקות למגזר הפרטי, אני מדבר על זה בהמשך, פעילויות שבאמצעות תאגיד עירוני, שתיכף

נדבר בגדול מה הוא, למרות שיש באריאל כבר תאגידים עירוניים, אני לא מחדש פה איזה start up, נסביר למה אותה גמישות מקלה על הפעילות. ברמה העקרונית, המטרה של המיזם הזה שאנחנו מנסים לקדם אותו, זה איגוד לשילוב הכוחות, תקציבים, משאבים, שליטה מרכזית להגברת הביטחון בעיר, שיפור איכות החיים וביטחון אישי, שדרוג הסדרי חניה, תנועה, סדר ציבורי וחיזוק הקשר בין הציבור לרשות. צמצום עלויות הרשות, הן בכוח אדם והן בתקציבים. אחד הממשקים הכי מידיים של התושב עם הנהלת הרשות המקומית זה אותו פקח בבוקר שנמצא ליד בית הספר, זה באותו טלפון שמתקשרים למוקד – ועכשיו יש פה מישהו שמרעיש לידי. זה הפרצוף וזה השירות. לא כולם מגיעים לרזולוציות העמוקות של יעילות התקציב או 'איזה יופי, בנינו את הכביש עם תוכנית ארוכת טווח ל-20 שנה'. אנשים, מה שחשוב להם גם ביום יום שלהם זה השקט הנפשי והדאגה לביטחון האישי. כמו שאמרתי, כולם רוצים, זה לא 'קונץ' להגיד – טוב להיות בריא ועשיר מחולה ומסכן. אין פה איזה start up. כולם רוצים עוד ביטחון, עוד סדר ציבורי, השאלה על חשבון מה זה בא. תיאוריית המחסור פועלת פה על כולנו. השאלה אם אנחנו יכולים להיות מספיק wiser, לנצל משהו שקיים, אבל על ידי ייעול שיטות העבודה להפיק ממנו יותר. זה המבחן למעשה שאנחנו באים לבחון. אם בתקציב הרשות המקומית הזאת, העלויות למשל בתקציב הרשות המקומית על שירותים בתחום רשות החניה, האכיפה והביטחון הסביבתי והפנימי הם באזור 8 מיליון שקלים, קחו את אותם 8 מיליון שקלים, עוד בלי שאמרתי – אני קוסם, אני מייצר לכם הכנסות יש מאין. יכול להיות שאם הייתם היום, וכל אחד פה זה, אומרים – או קיי, בוא ננקה הכול, בוא תבנה לי מאפס משהו אופטימום. יכול להיות שבאותם 8 מיליון שקלים הייתי יכול לתת שירות הרבה יותר נרחב, יעיל וטוב. אני אומר יכול להיות. זה המבחן שאנחנו באים לבחון פה. היתרון של פעילות באמצעות תאגיד עירוני, מחד רשות יכולה להעביר, יש פה יועץ משפטי ומבקר פנימי, רשות יכולה להעביר נכסים וסמכויות ללא מכרז לאותו תאגיד עירוני שהוא 100% בשליטתה, מה שמקל פרוצדוראלית.

דוגמא?

מר יחיאל תוהמי :

רו"ח אופיר רוני : דוגמא, אם אתה רוצה מחר, אני אגיד לך משהו לא בתחום הזה, תאגיד המים, יש לכם פה תאגיד מים. בוא נניח שאנחנו אומרים, אחת הבעיות שלנו בישוב אריאל, בשעות הלילה נכנסות לכאן משאיות, חונים בכל מיני מתחמים. בדקנו למה זה קורה ומצאנו שיש איזה פסיקה, חוק עזר שאומר שעל מנת שרשות תוכל לאכוף באופן נחרץ מניעת חניה של רכב מעל 4 טון בתחום הרשות, היא צריכה לתת לו פיתרון חלופי, אחרת יש פה עיוות. ואז אומרים – או קיי, צריך להקים חניון לרכב כבד. בוא ניקח באזור התעשייה שלנו, ניקח מתחם שהוא קרקע עירונית,

מר אלי שבירו : דרך אגב, נבנה חניון,

רו"ח אופיר רוני : יכול להיות. ביקשו ממני דוגמא, אני נותן דוגמא, וביקשו בתחום הזה. יש המון סוגי דוגמאות. אתן דוגמא אחרת אז. יכול להיות שמחר אנחנו אומרים – חבר'ה, יש כאן תקציב ענק שהולך להגנה סביבתית של היישוב והגנה פנימית. היום אנחנו עושים את זה באמצעות חברות כוח אדם. האבטחה של מוסדות חינוך ותרבות בתחום הרשות המקומית – בדרך כלל יש שם עובדי קבלן.

מר אלי שבירו : חברת שמירה.

רו"ח אופיר רוני : חברת שמירה שהיא קבלן חיצוני, שאמור להיבחר במכרז וכו' וכו'. היה ו – לא שאני אומר שזה מה שנדרש, כן? יחשבו ברשות המקומית שיהיה יותר יעיל ונכון לנצל את אותו כוח-אדם שבמילא אנחנו משלמים אותו מהקופה שלנו, אנחנו רוצים שזה יהיה עובדי רשות, שהשליטה תהיה של הנהלת העיר והמועצה כאן, באמצעות התאגיד שלה. התאגיד יכול לקבל לידי את הפעלת אותם שירותים ללא מכרז, כי הוא תאגיד עירוני. מצד שני, יש לו את הזכויות שהוא חצי רשות מקומית. הוא יכול לבצע הסדרי כחול-לבן, הוא יכול לבצע אכיפה של חניית נכים. אפשר להנחיל לו סמכויות לכזה תאגיד, כי הוא לא בדיוק חברה פרטית. מצד שני, אנחנו מקבלים גוף שלא חלים עליו כל הדינים הקשיחים ולא כל ההסכמים הקיבוציים חלים

עליו. אנחנו נהנים מהיתרונות של תאגיד פרטי לכאורה, שאם מחר אין עבודה אז אני לא מחויב להמשיך להחזיק פה תקן של 5 עובדים אלא אני יכול לדרוש מהם יעילות, אני יכול לנייד אותם מתפקיד לתפקיד בהרבה יותר קלות, אני פחות כפוף לוועדים גדולים כאלה או אחרים. היכולת שלי לפעול כמו שתאגיד בשוק הפרטי חושב, כמשק סגור ויעיל. אנחנו כדירקטוריון, אני רוצה להסביר איך עובד דירקטוריון של כזה תאגיד – מגדירים לו מה היעד הנדרש, מה ההישג הנדרש, תפיסת השירות שאנחנו דורשים ממנו, אמנת שירות, ואנחנו יכולים להקפיד ולוודא שהוא עושה את זה. וכיוון שזה לא גוף ציבורי ותיק עם כל מיני דינים היסטוריים, אפשר גם לדאוג לתוצאות, ואם לא – לבצע שינויים, חוזים אישיים וכו' וכו'.

מר יחיאל תוהמי : המינימום חייב להיות. זה לא כמו שאתה אומר. יש מינימום של עובדים שאתה חייב להחזיק אותם בכל מקרה.

רו"ח אופיר רוני : בוודאי. בוודאי. חד וחלק. אני לא אמרתי. כמובן שחייבים להחזיק עובדים, הרי זו חברה של שירותים.

מר יחיאל תוהמי : ולעובדים האלה יש להם זכויות של עובד-מעסיק.

רו"ח אופיר רוני : העובדים האלה יקבלו את כל הזכויות, בטח על פי חוק, על פי כל דין. ומעבר ל-על פי כל דין, על פי מה שהדירקטוריון של התאגיד יחליט. לא אפתיע אתכם ואגיד לכם שלא בכל המדינה כולם מקבלים קרן השתלמות 10%. לא בכל המדינה מקבלים מענק אי העדרות. או קיי? יש דברים שבתאגיד מקומי, יש הסכם ספציפי. אבל אני לא רוצה להיכנס 'למרוח' יותר מדי על זה, יש יתרונות. אני לא קובע כרגע שחור-לבן, אני מסביר רציונאלית. יכולת הגמישות של תאגיד עירוני, מחד יש לו את היתרונות שהוא מקבל מתוקף היותו סמי רשות מקומית, המון זכויות. חלק מהכנסותיו הן מלכ"ריות וכו' וכו'. מצד שני, יש לו את היתרונות של הגמישות של תאגיד שפועל וחושב כמו בשוק הפרטי. כמו שכתוב בסעיף השני – הרשות המקומית נחיתות מסוימת ... כאשר עליה להתמודד בתחום מתן שירותים לפרט

מול חברות, ארגונים וכו' וכו'. ניסיון העבר, ולא סתם ולא בכדי נושא התאגידים העירוניים בכל הארץ, ולא רק בנושא של הביטחון וסדר ציבורי, גם פה בתחומי הרשות יש חברה כלכלית, ולא סתם עושים דברים בחברה כלכלית, לא בשביל להרוויח רק את המע"מ (לחשבונאים שבינינו) אלא יש המון שיקולים. בכל אותם מקומות שבהם יזם פרטי, אין את היכולת הסטטוטורית או את העניין הכלכלי להיכנס, זה תפקיד של רשות מקומית באמצעות תאגיד עירוני לבצע מיזמים לתועלת הציבור. גם כשזה לא נותן תשואה של 12% לבעלי המניות. אז יש לנו חברות כלכליות שעוסקות בפיתוח ויזמות; יש לנו תאגידי מים שעוסקים ומוודאים. כי יש החלטה שכל ההכנסות מביוב, מים, יישמרו לצורך העתיד להשקיע בתשתיות. איך שומרים על זה? תאגיד. בתאגיד אתה יכול לדרוש רמת שירות מעל המקובל וכו' וכו'. גם בנושא ביטחון וסדר ציבורי, למרות שזה דבר שעוד אין לו, המון נקודות שאני יכול לתת כדוגמא, יש בראשון-לציון תאגיד כזה שפועל כבר משנת 2005, הוא מהווה מעין סטארט-אפ מבחן מבחינת משרד הפנים, זו פעם ראשונה. משרד הפנים לא אוהב לאבד סמכויות ושליטה שיש לו. אבל בסך הכול זה גוף שכן הצליח לעמוד ביעדים שהוא שם לעצמו, שזה על הפחתת העלות לרשות המקומית, לתת יותר שירותים לתושב. זה היה היעד, כך הוגדר היעד לתאגיד הזה. תפיסת שירות זה הדבר הראשון, ללא יצירת גירעונות תקציביים. מניסיוננו, בכלל בתאגידים, תאגיד עירוני מביא לשיפור השירות לתושב; צמצום עלויות התפעול לעירייה; שיפור הרמה והיכולת המקצועית בתחומים שבהם היא עוסקת; ניצול הרווח התפעולי לצרכי פיתוח עתידי באותו תחום. יתרונות נוספים – יכולת של הרשות לפעול בתחום העסקי מול המגזר הפרטי, ואני אתן דוגמא: נניח שאחת הבעיות שאנחנו נאבחנו כאן, מבחינת הצרכים של הרשות המקומית באריאל, היא בעיית עבריינות רכוש גדולה מאד במתחם מסוים, אני לוקח סתם את אזור התעשייה. תלונות חוזרות ונשנות. בגלל זה לא רוצים לבוא לכאן ולהקים מפעלים, אז נסגרים מפעלים, בגלל שאי אפשר לתת פיתרון למפעלים שעובדים כאן, כי כל לילה פורצים להם, הורסים להם וכו' וכו'. אנחנו באים ואומרים, חברות אבטחה, יש פרטיות, לא צריכים אותנו. מוקד 99, מוקד נאמן, צוות 3 וכו' וכו'. רק חברות פרטיות כאלה, יש להן את היתרונות ואת המגבלות שלהן. אני אתחיל מהיתרונות של תאגיד עירוני כזה. קודם כל, שלא כמו עירייה, הוא יכול להפעיל שירותים סמי

מסחריים בתשלום. בוא נניח שאנחנו אומרים, אנחנו עכשיו רוצים לתת 'פוש' דגש על אזור התעשייה, אנחנו, כיוון שאנחנו חברה עירונית, יש לנו בסמכות, בתיאום עם העירייה, יכולת למשל לשים פקח סטאטי על הציר הראשי. אנחנו יכולים לקדם החלטה ברשות המקומית, שמשעה 17:00 יהיה רק פתח כניסה ויציאה אחד מתוך מתחם מסוים – אזור תעשייה, שכונת הוילות, what ever שנחליט. ואנחנו, כיוון שאנחנו עובדי רשות מקומית בזרוע ארוכה, יכולים לשים פקח סטאטי, מה שחברה פרטית לא יכולה לעשות, או הרבה יותר יקשה עליה. אנחנו יכולים להפעיל על עובד שלנו מספר של משימות, מה שחברה פרטית לא תעשה. אם אני כבר שם מאבטח בבית-ספר והוא איש שלי, ואני אומר לו – תשמע, למרות שאתה פה מאבטח, אם אתה רואה שמעבר לרחוב קורה אירוע, תן קריאה למוקד. אם אתה רואה שעכשיו הפנס לא עובד בלילה – תן קריאה למוקד. כי אתה מחויב, כי אתה עובד רשות, אתה לא סתם איזה שומר שמקבל שכר מינימום מחברת כוח אדם ואומרים לו – תעמוד פה בשער. מה יש לו עניין להיכנס לדברים אחרים? כשהוא עובד שלי, אני יכול להגדיר לו את הראש הגדול של מה שאני מצפה ממני. כמובן בעקבות אירוע יש לי X כוחות שאני יכול לנייד לצורך הפעילות הספציפית. גמישות הפעלה וגמישות בדרך קבלת החלטות – בחברה יש את הדירקטוריון, הדירקטוריון מחליט את המדיניות. הניהול היום יומי, כמו בהרבה תאגידים, הוא של המנכ"ל, קלות קבלת ההחלטות, שינוע, יצירת דברים, הקמה, זירוז תהליכים. הגמישות הרבה יותר גבוהה. אקלים פעילות יצירתי ותחרותי. אם אנחנו מחליטים שעכשיו עושים מבצע לגבייה, כי הצטברו X דו"חות ולא מטופל לשביעות רצוננו כל נושא גביית הדו"חות הקיימים, אז בתאגיד כזה, בלי להתייעץ עם יותר מדי גורמים, מחליטים על אסטרטגיה לגביית חובות עבר. מתקשרים באופן מהיר יחסית עם גוף שעושה מבצעי אכיפה כאלה ואחרים. אפשר להחליט שעושים,

מר יוסי חן : פה אין דו"חות. אין באריאל דו"חות. אין לך מה לגבות.

אתה יכול להיות רגוע. תדלג על זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה טועה.

איפה? יש דו"חות חניה היום?

מר יוסי חן :

מר רון נחמן – ראה"ע : אנחנו עובדים על זה. יש רשות חניה. זה חלק מהדברים פה.

רו"ח אופיר רוני : היה וכן יש עניין פה לציבור למנוע צואת כלבים ברחוב, למנוע נושא של פסולת בניין בכל מקום, למנוע נושא של גזם בכל יום בשבוע, למנוע שמשאיות יחנו ליד בתי-ספר, למנוע שיניעו ב-4 בבוקר ויעירו את כל הבלוק, כי הוא, למה שהוא ייסע עכשיו באוטו שלו? היה ויש מקומות בעיר שאנשים חונים ב'דאבל-פארקינג', כי זה החיים והנוהל, אבל זה מעיק על כולם. דו"חות חניה הם לא מטרה בפני עצמה. זה אמצעי. ויש, גם אפשר לעשות דברים או להטיל החלטות שיהיו רלוונטיות, לא על גבי התושבים. אני אתן דוגמא: בראשון-לציון, ראש העיר החדש, החליט שבראשון-לציון תושב, בכל מתחם כחול-לבן, חונה בחינם. זאת אומרת, התושב רק מרוויח מזה שיש דו"חות. לא בהכרח הדו"חות הם על התושבים. זאת אומרת, מזה שאתה עיר מחוז לחלק גדול מהשירותים פה מסביב, אתה לא אמור לסבול בשביל זה, כתושב שגם חי פה, לא רק עובד כאן. אתה כן יש לך עניין, שאם מישהו בא עכשיו לאזור התעשייה, שלא יחנה באמצע הכביש כאילו זה של אבא שלו, כי הוא חוסם ומפריע.

אין לנו בעיות כאלה. תהיה רגוע.

מר יוסי חן :

אני נותן רק דוגמאות כרגע, בשביל להסביר את היכולות.

רו"ח אופיר רוני :

בוא תהיה איתנו שבוע, לא תעלה את העניין הזה.

מר יוסי חן :

הלאה. אם אני נוטה להאריך דברים, ראש העירייה – זרז

רו"ח אופיר רוני :

אותי. כמובן שאם יהיה צורך אחר כך נציג את המצגת לכל מי שיחפץ או יהיו לו שאלות.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין צורך. אין צורך.

רו"ח אופיר רוני: אין צורך. הלאה. איך משתלטים על פרויקט כזה once כשמחליטים שהוא חיוני וטוב? כעיקרון אנחנו פועלים ב-3 מישורים: במישור הראשון, זה המישור התפעולי, הוא העיקרי. זאת אומרת, מאפיינים מה הצרכים של הרשות, או קיי? עושים פה איזה סקר סיכונים פנימי, סקר תושבים, מה הפיתרונות בתחום הזה או מה הצרכים שהתושבים פה מרגישים שלא ניתן להם פיתרון עוד, או שהרשות המקומית מרגישה שהיא לא מסוגלת היום או בעקבות אירוע לתת כזה פיתרון. זאת אומרת, אני לא יודע כמה פה עושים מבחנים, אבל מה קורה אם יש אירוע כזה בו זמנית, בא מהאוניברסיטה, ואני צריך עכשיו גם לחסום, לא יודע, במרכז העיר. איזה כוחות ומשימות עומדים לראש העיר שאומרים לו – אתה אחראי, אתה המפקד פה עכשיו. עד שיגיע לפה רכב משטרה או צבא יחלוף כמה וכמה זמן. עכשיו, אם זה עירייה, השאלה אם הוא יכול להגיד – כל עובדי העירייה עכשיו החוצה, לחסום את הכביש. מי ייצא החוצה? לעומת זאת, אם זה עובדי חברה, שכולם אוריינטציה של שטח, לא של משרדים, כולם עולים על הניידות עכשיו ועושים מה שאומרים להם, כי ככה עובדים בתאגידים. לא אני אבדוק עם הוועד אם זה בסדר, יש לי פטור מנעליים. אז קודם כל מתחילים במישור התפעולי, מה הצרכים? עושים אפיון צרכים וכל רשות מקומית יש לה צרכים שלה. דבר שני – הייתכנות הכלכלית. כי כמו שאמרתי, אחד היעדים מבחינת הרשות, אנחנו רק נביא להקטנת אותו חור בתקציב הרשות המקומית שעד עכשיו שימש לכיסוי השירותים האלה. כמו שאמרתי, אם כאן במתחם הזה של אריאל, אז מצד אחד יש הכנסות מאותה אגרה למען הביטחון שנגבית מהתושבים על פי דין; מצד שני, כל שאר השירותים ממומנים מהארנונה שכולם משלמים. אם אני אומר לכם, במקום לשלם 8 מיליון שקל עבור השירותים האלה, אנחנו נבנה תוכנית. ככל שנצליח להתקדם בה, העול על תקציב העירייה יילך ויפחת. מצד שני, אותו תאגיד שיקום יידע לייצר לעצמו, מתוך הפעילות שלו, הכנסות שיאפשרו לו להשקיע בשירותים נוספים, ואין סוף. יש רשויות שמתוך אותם כספים, ליד כל בית-ספר יש אדם בתשלום, בשעה 8 שבאים הילדים, בשעה 12-13 שהם

הולכים. יש מקומות, אין סוף ל-מה אפשר לעשות. מחלקים את הרשות לאזורים, בכל מתחם יש פקח, כמו שהיה שוטר שכונתי אז יש פקח שכונתי, שהוא אחראי על הקשר עם התושב. זה תורם בכלל לתחושת הקשר בין הרשות המקומית, ההנהלה שלה, לבין התושב. המענה לבעיות הוא הרבה יותר מיידי במעגלים קצרים. הכלכלי הוא למצוא איך מממנים את הפעילות הזאת. איזה פעילויות מניבות ניתן להפעיל לטובת לרתום את התקבולים העודפים שלהם לפעילויות נוספות.

גב' חנה גולן: בראשון, כשהתחלתם, איך זה השפיע על המצב, כאילו מבחינה כלכלית? היה X הוצאות, Y הכנסות, מה קרה עם הקמת החברה? תאיר את תשומת ליבי בבקשה בעניין הזה.

רו"ח אופיר רוני: אני אתייחס. בראשון-לציון, כשנתבקשתי לבחון איך עושים את החברה הזאת בלי לשלם אגרה, עשינו ניתוח בתקציב העירייה. כדוגמא, אני לא יודע אם מותר להגיד מספרים או לא, אבל נגיד שזה משהו ציבורי תקציב,

גב' חנה גולן: אל תגיד את המספרים האמיתיים.

רו"ח אופיר רוני: אותרו, בוא נניח, שסך המינהלים עלו משהו כמו 30 מיליון שקל, כל מה שקשור ל-קב"ט, פס"ח, מל"ח, שרותי ביטחון, עם המון המון עובדים. ההכנסות המניבות של אותם מכלולים היו מעט פחות מ-7.

גב' חנה גולן: כולל הפקחים?

רו"ח אופיר רוני: כולל הפקחים. אופיינו פירמידות הפוכות. זאת אומרת, הרבה אנשי פקידות, מעט אנשים בשטח, חוסר אכפתיות. מתודות עבודה שפגו מהעולם. פקח היה רשום דו"ח חניה בפנקס שלו. הפנקס הזה, עכשיו, מה קורה איתו הלאה? הרי אדם מקבל את הדו"ח, לא הלך לשלם. מישהו צריך לדאוג שהדו"ח הזה, העותק שיש בפנקס יגיע למחשב כלשהו, יוזן במערכת, יפעלו איזה משהו. היתה

סטטיסטיקה של לא משלמים, מכסימום, כמו שברוב המדינה היום.

מר יחיאל תוהמי : זה לא ממוחשב כל הדו"חות האלה היום?

רו"ח אופיר רוני : עד להקמת התאגיד לא היה. עד הקמת התאגיד אנשים היו מערערים רק 40,000 ערעורים בשנה, זה העסיק שני יועצים משפטיים רק לטפל בתיקים ולהגיש לבית-משפט על ערעור כזה. גם זה היה על שנים אחורה, לך תזכור, הפקח כבר לא עובד, זה כבר לא עובד. וגם אם הערעור היה שהתמרור הפוך, הערעור התקבל, רק אף אחד לא עשה את ה-follow up בוא נאשר את התמרור. היה מדחנים על בסיס אמינות, שום משוב, שום דבר, אצל קבלן חיצוני.

ניצב (בדימוס) אבי כהן : אני רוצה לומר ככה, בגדול, אם ההכנסות היו נגיד משהו כמו 7 מיליון, מתוכן 3 מיליון או 2.5 מיליון מחובות קודמים. נתנו שירותים פי 100 ממה שהעיר היתה רגילה לקבל וגבינו 16 מיליון במקום 2.5. זה לא סכומים שמדברים בדרך כלל פה, אבל תארו לכם את הפער. והשאלה שהגזבר שאל אותי, שהוא היה חבר דירקטוריון, הוא שאל אותי – אבי, מה קרה פה? איך הפערים האלה של מיליונים? זה פשוט לא מתקבל על הדעת. העירייה נתנה לנו בתחילת הדרך 800,000 שקל ותכננו בתקציב סיוע לחברה וכו'. רבותי, אני אומר לכם שיש כל כך הרבה כסף, שאמרתי לגזבר – אדוני, אנחנו בסך הכול יותר יעילים, דפוסי התנהגות שונים, דרכי עבודה, אכיפה אחרת, פנים לאזרח, שירות לאזרח. אני אומר לכם, בכל שנה גדלנו, בשנה האחרונה צמחנו להכנסות של 16 מיליון, ובלי אגרת שמירה, שזה לבד נתן 18 מיליון לנושא הזה של הביטחון, ללא זה. הורדנו את העלויות, שבעצם הוא היה ב-18 גירעון, 20 מיליון גירעון כל שנה הגזבר, ל-0 גירעון מבחינתו, מבחינת הביטחון. החברה צמחה מ-3 אזורים, חילקנו את העיר ל-3 אזורים, מ-24 שעות, נגיד מ-18 בשנה הראשונה לקרוב ל-90 בשנה הרביעית, של עובדים שנמצאים בעיר רק לטובת התושבים – לביטחון, לנוכחות, לבולטות וכו' וכו'.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבי, מה עמדת משרד ביטחון פנים?

ניצב (בדימוס) אבי כהן : תראו, כמי שהולך להוביל, כנראה, לפי הסיכומים בעל פה, אבל אתם יודעים שעד שלא יושבים בכיסא לא יושבים, אז המשרד לביטחון פנים מיישם את החלטת הממשלה. זאת אומרת, ביבי בחלטת הממשלה קבעה בתוך 8 נושאים, המקום החמישי היה נושא משטרות עירוניות.

מר רון נחמן – ראה"ע : היום הממשלה אישרה את זה.

ניצב (בדימוס) אבי כהן : היום המשטרה מסכימה כבר, המשרד לביטחון פנים מוביל את זה. יש עדיין קצת מחלוקת בתפיסה איך זה יהיה בין שר האוצר לבין השר לביטחון פנים. דבר אחד, ולכן זה חשוב שאני רוצה לומר את זה, ברעיון המרכזי העלויות של ההפעלה יהיו על העיריות. ופה יש את המחלוקת קצת בין השר לביטחון פנים לבין שר האוצר. אני לא נכנס לזה. מי שקרא אתמול,

מר יחיאל תוהמי : העלויות?

ניצב (בדימוס) אבי כהן : העלויות של החזקה של המשטרה העירונית הזאת ואת דרכי הסמכויות,

מר רון נחמן – ראה"ע : גם היום אתה משלם את זה.

ניצב (בדימוס) אבי כהן : יש היום בהחלט הבנה עם המפכ"ל ועם השר לדרך. אני ממתין לאישורי התקציב בסוף החודש, ב-16, 18, מתי חייבים לאשר את התקציב הזה?

מר רון נחמן – ראה"ע : 15 לחודש התקציב ייגמר.

ניצב (בדימוס) אבי כהן : ב-15 ייגמר התקציב, ואז יתחילו, אנחנו נתחיל לעשות

פיילוט בכמה ערים לפי הרעיון, כשאחת הערים שאנחנו נפעיל את הפיילוט, עם היתרונות והחסרונות, אני לא יודע להגיד לכם עוד, ניקח את אריאל.

מר יחיאל תוהמי : עושים פיילוט בחינם בשביל העיר הזאת?

ניצב (בדימוס) אבי כהן : בכל מקרה זה לא יהיה. אבל אני אומר לך ככה, אני אומר את זה באחריות, מה שהוא אומר באריכות, עם אותו סכום, בשורה התחתונה, שהיום גובים מהתושבים או שהעירייה מעמידה לטובת איכות החיים, ביטחון אישי וקשר עם התושב, זו הסיסמא שהיתה וזו הסיסמא שצריכה ללכת. הציבור פה יקבל שירותים פי 10 ממה שהוא מקבל היום.

מר רון נחמן – ראה"ע : תודה רבה.

מר אלי שבירו : אני מבקש להתייחס. כמה דברים: 1. חבל שלא קיבלנו את החומר לפני, למרות שביקשנו כבר ביום ראשון,

מר רון נחמן – ראה"ע : קיבלת.

מר אלי שבירו : לא, לא קיבלתי. ביקשתי ביום ראשון, ביקשתי ביום שלישי, ביקשתי גם בוועדת כספים, אבל לא קיבלנו. אבל בוא נשאר את זה בצד. אני רוצה להזכיר שהנושא הזה נבחן לפני מספר שנים יחד עם מנו, יחד איתי ויחד עם ישעיהו אתגר, שראשון נכנסה לתהליך והתחילה בתהליך, ואין ספק שבראשון זה מאד הצליח, כי הנתונים בראשון הם שונים לחלוטין מהנתונים שנמצאים באריאל. לא סתם שאלתי כמה תקנים קוצצו, כי קוצצו שם הרבה מאד תקנים, ובאמת שם היתה הפירמידה הפוכה, לחלוטין. אין ספק שבראשון זה יכול להצליח, כי לראשון יש הרבה מאד מקורות הכנסה נוספים, מה שאין אותם באריאל. זאת אומרת, כל חופי הרחצה, כל החניונים. כי ראיתי שם במצגת שלך שדיברת על נושא של העברת החניונים לתאגיד. אם יש באמת מקורות הכנסה חיצוניים בצורה משמעותית ואתה מייעל גם את הגבייה

של אותם מקורות הכנסה, אין ספק שאתה יכול להגיע לתוצאות מרחיקות לכת, ובראשון הגיעו לתוצאות מרחיקות לכת. הבעיה שלנו באריאל היא שהפירמידה היא פירמידה. זאת אומרת, שאם אתה מסתכל על אגף הביטחון בעיר, אז מה שאתה מוצא באגף הביטחון, אתה מוצא קב"ט, רבש"צ, קב"ט מוסדות חינוך. נגמר הסיפור. אין לך יותר. אם אתה מסתכל על הפיקוח, אתה רואה שיש שם שני פקחים, לא יודע, אולי 3 פקחים. ולכן, התצורה שלנו היא תצורה שונה לחלוטין. הכסף שאנחנו מקבלים, הכסף שיש לנו זה הכסף שמגיע מאגרת ביטחון, מאגרת שמירה, ועוד כספים שמגיעים לנו ממשרדי הממשלה, ועם זה בעצם מה שעושים כאן. אני לא בטוח שזה כל כך נכון להפוך את העירייה, גם כתאגיד, כמעסיק, ולקחת את כל העובדים של חברת השמירה ולעשות מפעל ראוי ולעשות נשקיה ולהתחיל עכשיו להעסיק אותם. אני לא בטוח שזה יהיה חכם, עם כל מה שקשור גם אחרי זה לזכויות שמגיעות לכל עובד שעוזב. ואנחנו יודעים הרי שעיריות וגופים גדולים מנסים להעביר את הנתח הזה החוצה. ולכן, אני לא מוצא פה איזה שהוא מקום שאנחנו יכולים לבוא ולהגיד – אנחנו פה נוכל לצמצם את העלויות. כי אתם דיברתם פה על צמצום תקני עובדים וצמצום עלויות הרשות, גם בכוח אדם וגם בתקציבים. כאחד שהיה בתוך המערכת, אני לא מצליח למצוא את המקומות שאנחנו יכולים לבוא ולהגיד – יש פה, באמת אפשר לעשות פה איזה שהוא קיצוץ ושינוי מאד משמעותי. אפשר לעשות תמיד במערכת שיפורים ושינויים, אבל אני חושב שבמסגרת הפנימית של הרשות, אני חושב שבמסגרת הפנימית של הרשות, בתוך אגף הביטחון, אם יעשו שינוי ארגוני כזה או שינוי ארגוני אחר, אפשר להגיע לאותן תוצאות ולא צריכים להיכנס עכשיו ליציאה לתאגיד עירוני לנושא ביטחון. כי אני חושב שבסופו של דבר אנחנו נפסיד. דרך אגב, אף פעם אגף הביטחון לא היה בגירעון תקציבי. הכסף שאנחנו קיבלנו מאגרת השמירה מכסה את כל העלויות של השמירה ואת כל העלויות של החזקת האנשים שלא מקבלים את המשכורות מגורמים חיצוניים ואת המזכירה, ואנחנו לא בגירעון. אם הייתי חושב, באמת, אם הייתי חושב שיש כאן איזה שהם מקורות הכנסה נוספים שאנחנו יכולים לקבל אותם, אז אפשר היה לחשוב איך אנחנו עוזרים לזה וממנפים. אבל אם בסופו של דבר אנחנו נישאר על אותה מסגרת תקציבית,

מר רון נחמן – ראה"ע : אבי, חכה, תשמע את כולם, זה לא דו-שיח. יש פה עוד חברי מועצה.

ניצב (בדימוס) אבי כהן : רציתי להגיד מילה אחת.

מר רון נחמן – ראה"ע : עזוב את זה, לא צריך מילה.

ניצב (בדימוס) אבי כהן : אין לנו שום ביקורת על מה שיש.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבי, עשה לי טובה, אני בסך הכול רב"ט, אתה ניצב, עשה לי טובה, אתה הקמת חברה שעובדת, יש הרבה מומחים, יש הרבה מומחים להגיד את הכול. גם קודם, כשדיברתי על ההצבעה הקודמת, לגבי העלות תועלת מה יהיה מקריאת השם על אריאל שרון, והסברתי מה היתרונות, אז קיבלתי הפוך את העניין הזה. כנראה היתרונות לא שיחקו. אבל זו עמדה. זה לא שייך לך, זה לא כלום. הבנתי, שבירו. בבקשה, תוהמי. מנו אחר כך.

מר יחיאל תוהמי : קודם כל, מה שקיבלנו פה זה הסבר ככה כללי, לא ירדנו לעומק של השטח. לפי מה שאני יודע יש פה, שמעתי מהמנכ"לית שיש פה הכנסה של 3 מיליון שקל מאגרת השמירה, בערך. השאלה שלי, אנחנו בעיר כזו, גם יש לה בעיה של הכנסות, התושבים לא מי יודע מה פה אנשים הכי מבוססים פה. איך אנחנו לא מסתבכים, איך העירייה לא מסתבכת במצב שכזה שיהיה לה בסוף הוצאות יותר מאשר הכנסות? והייתי רוצה לשמוע אולי יותר פירוט – כמה כוח אדם בהתחלה, כמה אנשים. זה לא העיקר להגיד להקים תאגיד וזה בסדר, אני בעד שיהיה סדר. אני הייתי רוצה לשמוע דברים יותר פרטניים – כמה אנשים בהתחלה, כמה כסף, איך זה ייראה, הכנסות נוספות מאיפה, מדו"חות חניה, לא יודע ממה, מהתושב. איך אנחנו גם לא, סליחה, עושקים את התושב. אנחנו נותנים את זה כשירות לתושב, לא ללכת להוציא ממנו כסף. איך עושים את זה באמת בצורה מסודרת. הייתי רוצה באמת, לפני שאני מצביע ומרים יד, ואני אומר לכם שאני בעד מראש, כי אני שמעתי הרבה אנשים, גם

התעניינתי וגם שאלתי, זה דבר שנותן מענה יותר מאשר חברת השמירה או שני הפקחים שמסתובבים פה. תהיה כבר מערכת יותר רצינית, עם בקרה, עם מוקד, עם מנהל. כמו שאמרת, הבחור ששומר בבית-הספר יראה את המנורה שרופה – יודיע שהמנורה שרופה. יש בזה הרבה הרבה. אבל הייתי רוצה, באמת, מעבר לדיבור הזה הקצת גבוה, אני אדם פשוט, אני רוצה לדעת ברמת השטח איך אני מקבל, איך זה בא לידי ביטוי – שירות, כמה זה יעלה לנו בסוף, אם נוכל להחזיק ולא להוציא כסף מהעירייה. כי העירייה לא יכולה לתת. אז לפני שאני באמת מקבל החלטה, שהיא החלטה מאד רצינית, ואין פה החלטה, יש פה באמת דיון חופשי מאד, אני רוצה לדעת אם אתם, אני לא יודע אם התחלתם עם הדבר הזה, איך בונים דבר כזה? שאני אבין איך בונים ואיך מתקדמים ואיך לא מסתבכים. תודה.

מר עמנואל יעקב : בקצרה. האמת היא שצודק אלי שבירו, שלפני מספר שנים התחלנו לתכנן, בגלגול הקודם ששנינו היינו, עם עו"ד ישעיהו אתגר, את התפיסה של הביטחון הפנים יישובי של אריאל אל מול החסרונות שהיו בחברות השמירה ששמרנו כאן, והיו לנו הרבה מאד בעיות איתם. הסיבות שהעלה אותן אלי הן באמת אותן סיבות שמנעו מאיתנו להוציא את התוכנית מן הכוח אל הפועל, את התוכנית שהתחלנו לרקום יחד, אני, אלי וישעיהו אתגר, ועוד עם כל מיני מומחים שרצנו אליהם. אלא מה? יש פה משתנה אחד, ארגומנט אחד שהוא נכנס כרגע לקנה והוא, לפחות לדידי, משנה את כל התפיסה שלי, וזה הפיילוט שהמשרד לביטחון פנים הולך לעשות במאגר של ישובים, בסוג של ישובים, שביניהם אנחנו רוצים מאד שאריאל תיכנס לתוך העניין הזה. המשתנה הזה משנה באופן מהותי את ההסכמה שצריכה להיות להריץ את התוכנית הזאת כאן באריאל. הפיילוט הזה יגרום לכך שאנחנו נקבל סכום כסף משמעותי, שיכול להריץ את התוכנית מבלי לפגוע בתושבים. והוא לא יביא אותנו למצב שבו נהיה בפחת אלא באיזון תקציבי ונוכל להוציא את התוכנית הזאת מן הכוח אל הפועל, ונדמה לי,

מר יחיאל תוהמי : יעקב, מאיפה הכסף?

מר עמנואל יעקב : המשרד לביטחון פנים.

מר יחיאל תוהמי : לאבטחה?

מר עמנואל יעקב : הם יגדילו את התקציב ל-2.5 או 3 מיליון שקל שיוזרמו לקופת העירייה בשביל להריץ את העניין הזה, כך אני מבין מהדברים, וזה באמת יכול לשנות את התמונה ולהביא את אריאל למצב שבו באמת תאגיד עירוני יפקח על ביטחון הפנים, על שורת הטיעונים שהעלה אותם אופיר, שיכולים לתת מענה לזה. אם ירצה השם ובאמת העניין הזה של שם העיר יביא איזו שהיא תנופת בנייה ואכלוס והאוניברסיטה הזו תגדל לעוד סטודנטים ותהיה אוניברסיטה, אזי באמת התאגיד הזה ייתן מענה עתידי בשילוב של שתי היוזמות האלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : עזריה ואחר כך יוסי.

עו"ד אריאל עזריה : אני חייב לומר לך, ורון, גם לדעתי ככה למקד את הנושא. על מה אנחנו מדברים עכשיו? אנחנו מדברים בעצם על לאפשר את התכנון.

מר אלי שבירו : 100,000 שקל.

עו"ד אריאל עזריה : כן, לאפשר את התכנון. וכשאנחנו רוצים לבוא ולבנות בניין, אז או שאנחנו באים ומתכננים אותו כמו שצריך, מהתחלה, ואחר כך אנחנו באים ואנחנו אומרים האם אנחנו לוקחים את התכנון הזה ומיישמים אותו. או שאנחנו באים ואנחנו אומרים, אנחנו עכשיו מדברים על המהות כשהמהות עדיין לא מצויה לעומקה. אבל אם אני אבוא ואני אדבר ספציפית על הדברים שאתה מצביע עליהם, אלי, אתה למשל לא באת ואמרת שום דבר לגבי מה שהאדון אבי אמר, שהרעיון המקורי שבראשון היה בעצם לא מכספי הגבייה. הם אמרו – זה ה-800,000 שקל הראשוניים. כלומר, אנחנו באים ואנחנו בכלל, התכנון שלנו הוא לא מזה שאנחנו נצליח לבוא, על פי ההסבר המקדים, הוא לא זה שאנחנו נבוא ועכשיו אנחנו נתחיל

לגבות מהתושבים מה שאנחנו לא רוצים, נתחיל להשית עליהם קנסות על ימין ועל שמאל רק על מנת לממן את הגוף הזה. אנחנו באים ואנחנו אומרים, מהתקציב הקיים, שממילא כל אחד מהתושבים כאן משלם אותו, ואם אנחנו מקבלים עכשיו לתקציב הזה Y מחר נקבל Y5.

מר אלי שבירו: אני מברך על מה שאתה אומר.

מר רון נחמן – ראה"ע: דו שיח? אני מנהל את הישיבה. הוא עכשיו מדבר ואחריו יוסי. אתה תרצה אחר כך רשות דיבור – תקבל.

עו"ד אריאל עזריה: ולכן, אלי, אנחנו צריכים דבר ראשון להתמקד בעיקר. העיקר כרגע זה לאפשר את ביצוע התוכנית הזו. אין מה לעשות. כשעושים תכנון, אם רוצים שהוא יהיה תכנון טוב, צריך לשלם על תכנון. אין מה לעשות. אז אני חושב שבשלב הזה שבו כל מה שאנחנו צריכים זה תוכנית, תוכנית טובה, שאחר כך נוכל לבוא ולבקר אותה, אחר כך נוכל לבוא ולראות ולהצביע עבודה והיא זו שבאמת תהיה ל-5 שנים, עם משמעות בעצם לכל העיר, בשלב זה אנחנו צריכים לאשר את אפשרות התכנון. 100,000 שקלים זה הרבה מאד כסף, אבל אי אפשר לבנות בלי לתכנן אלי.

מר רון נחמן – ראה"ע: יוסי חן, בבקשה.

מר יוסי חן: מה שאני קורא פה – אישור המועצה להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי. אנחנו מאשרים כבר את הכול.

עו"ד אריאל עזריה: לא, לא, אבל אם לא שמת לב כתוב 4 שלבים.

מר יוסי חן: אני רואה פה עכשיו מה אני מצביע. על מה אני מצביע אני מסתכל.

מר אלי שבירו: אם יהיה כתוב הצבעה על תכנון, זה משהו אחר.

מר יוסי חן: עכשיו, ואני התרשמתי, והלוואי ואני טועה, במצגת שלך, שמה שאתה אומר, הכול ייפול פה על התושב. אין לנו כספים. העיר הזו, אם היית פה ישיבה אחת קודם, היינו דנים בנושא של מה שהציג ראש העיר, העיר היום במצב כספי מאד קשה, כמו הרבה ערים אחרות. אין לנו כסף. עכשיו, אם לנו אין גם לתושבים אין. התושבים פה במצב קשה מאד. ואתם צריכים להבין פה, שכתוצאה מזה שלא יהיה כסף והם יבואו לגבות איזה דו"ח, ייווצרו גם חיכוכים. יהיו לנו עוד עבריינים. אנשים יתקפו אותם. הם יתקפו את האנשים. קחו את כל זה בחשבון. חוץ מזה שיש לנו פה משטרה מרחבית. מה, אנחנו מחר צריכים גם להסביר למפקד המרחב פה, אולי אנחנו באמת עד היום חיינו פה תחת סכנות ולא היה לנו מענה ואין פה תחנה, אני חושב אחת הגדולות, יגיד לי מנו, אני לא מבין לא בביטחון כמו מנו ולא כמו אלי, הם מבינים יותר ממני הרבה. אבל אותי מה שמעניין שלא ייפול כל המימון הזה של החברה הזו על התושב. זו הנקודה. אם תצליח להוכיח לי שזה לא נופל על התושב ואני מקבל מענה יותר טוב, אין סיבה להתנגד.

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי. אני שמעתי את כולם.

מר מקס צ'רנוגלס: אפשר שאלה? הפיילוט הזה, באיזה שלב הוא נכנס? זאת אומרת, מחליטים שהפיילוט הוא, כמה ערים משתתפות, למשל אריאל,

רו"ח אופיר רוני: אני לא באתי לדבר על הפיילוט, זה המשרד לביטחון פנים.

מר מקס צ'רנוגלס: הוא דיבר, אז אני פונה אליו. השאלה לכל מי שיכול לענות.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אענה.

מר אלי שבירו: אני מבקש רק הערה. אני אומר, אני משיב גם לאריאל. אם

היינו מצביעים פה על תכנון – סיפור אחר לחלוטין. אנחנו פה מצביעים על הקמת התאגיד. ואם לתכנון מצביעים, אני לא בטוח שצריך 100,000 שקל, בייחוד כשאנחנו אומרים שאין לנו כסף, יש לנו בעיה בכיתות לימוד, יש כביש שהתרסק ונפל ואף אחד עוד לא תיקן אותו, אז אני לא בטוח שצריך לקחת 100,000 שקל בשביל לשים על תכנון. אבל אני מזכיר עוד הפעם, אתה מצביע, אנחנו מצביעים פה על ההקמה של התאגיד, לא על תכנון. לא שאחרי זה יגישו לנו תוכנית אם היא בסדר או לא בסדר, אם יש כדאיות או אין כדאיות. אם היו מגישים תוכנית שמדברת אם יש כדאיות או אין כדאיות – היינו יכולים לבחון את זה. היום אנחנו לא יכולים לבחון.

מר רון נחמן – ראה"ע: זהו, אלי?

מר אלי שבירו: כן.

ניצב (בדימוס) אבי כהן: לשאלתך, ואמר את זה אופיר רוני, שום אגורה לא תגבה, שום אגורה נוספת ממה שמשלמים היום לא תגבה. השינוי יהיה באיכות החיים, בשירות שהתושב יקבל, בסדר. לא יקבל בחיזוק הקשר של התושב אתכם. אנחנו באים לתת שירות, החברה הזאת תבוא לתת שירות ולא מרות. אנחנו לא משטרה, אנחנו שירות לציבור. מה שאתם משלמים היום, מה שהעיר משלמת היום – אגורה לא יותר. תמיד תפחת בעתיד. נתחיל עם זה, לא נבקש יותר אגורה, החברה תפעל על הבסיס הקיים היום ושום תושב לא ישלם אפילו אגורה אחת.

מר יוסי חן: אני לא מדבר על האגרה, אני מדבר על הדו"חות.

ניצב (בדימוס) אבי כהן: אני מבין. החלק השני, אני אומר ככה, אין כוונה להטיל עליך. הרעיון, רבותי, שרות הרבה יותר טוב, איכות חיים וביטחון אישי. כל אלה מביאים לקשר טוב בין התושב לעיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבי, תודה רבה. אני מבקש כאן להתייחס לפני שנעשה את

ההצבעה פה. אני לא יודע מה יש במועצה הזאת, בקדנציה הזאת, שכל מה שטוב למדינת ישראל, כאן יש לי התפלספות על כל דבר. על כל דבר התפלספות. רשויות עומדות בתור להצטרף לכאן, ופה מתחילים לשאול שאלות, כל המומחים לביטחון. אני רוצה להזכיר כאן לאחד מחברי המועצה שמילא את התפקיד הזה, שכל הפרויקט הזה התחיל עוד כשהוא היה מנהל הביטחון, כאשר הכוונה היתה לשפר את השירותים של ביטחון התושב ותחושת הביטחון באותן העלויות. ואמרנו, העלות תועלת צריכה להשתנות. מכל מיני סיבות, שאני לא יודע מה הן, זה לא התקדם, והגענו לשלב הזה. יכול להיות שאולי לא פעלנו נכון בפעם הקודמת, בקדנציה הקודמת. יכול להיות. אולי הגורמים המקצועיים שלנו, מישהו כאן אמר, לא יכלו להוביל את ההובלה הזאת. הרי ישבנו עם אנשי המקצוע. יש פה שני פרויקטים שמדינת ישראל מציעה, ורבים עליהם 265 רשויות. כנראה שבאריאל זה לא מעניין את חברי מועצת העיר. אחד זה עיר ללא אלימות, באילת, שבמשך 3 שנים אני מנסה להיכנס לפרויקט הזה. ראש העין נכנסה לזה. מעלה אדומים נכנסה. אילת נכנסה עם 2.5 מיליון שקל בשביל המוקד ועוד חצי מיליון בשביל דברים נוספים. מה אני אגיד לכם? זה לא הובא אפילו בפני מליאת המועצה. היה מישהו שהיה אחראי לתחום המקצועי הזה לפני 3 שנים, זה אפילו לא הובא לכאן. ואנחנו בחוץ. עכשיו יש פרויקט שני שנקרא משטרה עירונית. יש ויכוח בין משרד האוצר, שטייניץ, לבין אהרונוביץ, שר הביטחון פנים, למי תהיה הסמכות? האם הסמכות תהיה לרשות המקומית, כמו שאהרונוביץ רוצה, כמו בארצות הברית ובאירופה, שהמשטרה כפופה לרשות המקומית, שאנחנו נפקח? או שזה יהיה בידי המשטרה? על זה הויכוח בין השניים האלה. יהיו 12 רשויות חדשות שייכנסו לתוכנית הזאת. השאלה שאני שואל אתכם, חברי המועצה, אתם רוצים להיכנס? טוב. אתם לא רוצים – תצביעו נגד. שני הדברים האלה פה היום עומדים. לקחו את האנשים שהקימו את התוכנית בראשון, לקחו את זה כאב טיפוס לכל מדינת ישראל. לוקחים אותם לעשות את זה, למקומות הישוב במדינת ישראל, ערים וישובים קטנים, שמתחננים להיכנס לפיילוט. אני כותב מכתבים לשר הביטחון פנים שאני דורש ממנו להכניס את אריאל, ואני צריך להסביר לו עכשיו שפה מסבירים, תלוי. אם מצב הביטחון כזה טוב באריאל והעלות תועלת שלנו ממש אופטימאלית – אין מה לעשות, הכול מצוין. באמת אני אומר לכם. אבל לצערי הרב אני מכיר גם את העיר וגם את הנפשות ואת הכול.

עכשיו, אני רוצה שתדעו, אני הלכתי למחוז מרכז של המשטרה, וישבתי שמה עם מפקד המחוז לשאול אותו איך מטעם המשטרה רואים את הנושא של השיטור בראשון. אמר לי – אם אתה יכול תעשה את זה אתמול. אתמול. שאלנו סקר תושבים, לכו תראו שביעות רצון של תושבים בדברים האלה. לא על הביטחון של הצבא, על תחושת הביטחון האישי, נגד פריצות, נגד גניבות, נגד זה שירביצו לילדים בפארק ושיהיה מכות במרכז המסחרי, עם כל הצעקות וכל הדברים האלה. על זה אני מדבר. חוכמה גדולה להסתובב בגי'פ? מי צריך את הגי'פ? הוא כבר מושבת כאן. כשאין לי אוטו אני לוקח אותו. מי צריך את הגי'פ הזה? בשביל לעשות פטרול נוסף? מה אנחנו, צה"ל ב'? אנחנו צריכים שכשהולכים הביתה, השבוע מתי זה היה, גנבו שם אצל גבי, גנבו לו שם, פרצו בתוך הבית. מישהי שהיתה כאן מאריאל הובילה את הפורצים לבפנים, גנבו לו נשק. מה זה? תפסו פה פורצי מכוניות. תפסו כאן פורצי מכוניות. יש דברים שלא מפוענחים, כל מיני דברים כאלה. לנו, מחוץ לבעיה, הביטחון האישי שיש לכל מדינת ישראל, יש לנו גם את הבעיה של הביטחון הכללי, של צה"ל. עכשיו, רוצים ללכת ולשפר את זה. השר מודיע – אני הולך לזה. היום הממשלה קיבלה את ההחלטה. בתקציב 2009-2010 ממשלת ישראל החליטה על שיפור הסדר הציבורי, על תחושת הביטחון של הציבור, כי זה הגיע עד לכאן, עם הכנופיות, עם כל הדברים האלה. אבל פה במליאת מועצת העיר יש מומחים לביטחון.

מר יחיאל תוהמי : רון, הערה.

מר רון נחמן – ראה"ע : רגע אחד, לא הפרעתי לך, אני ישבתי ושמעתי את כולם. את כולם שמעתי. לא רוצה הערות. אנחנו נלך להצביע, אני לא רוצה להתעסק עם זה.

מר יחיאל תוהמי : לא, לא, הערה. חשוב שנכניס גם איזה מדריך רחוב, שני מדריכי רחוב.

מר רון נחמן – ראה"ע : אבל למה אתה מפריע לי?

גב' חנה גולן :

מאיפה אתה יודע שאין?

מר יחיאל תוהמי :

אני רוצה לדעת שיש.

מר רון נחמן – ראה"ע : תוהמי, למה אתה מפריע לי? כאן לא הובאה התוכנית המפורטת. כרגע מה שכתוב פה – הצגת מיזם להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי – דבר שעוד התחיל בקדנציה הקודמת, עם האנשים שהיו כאן במערכת. יש המשכיות בין ממשלות, אין דבר כזה. 2. אישור המועצה להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי. אתה לא יכול להתניע את המהלך אם אתה לא עושה את כל העבודות שצריכות להיות. לשם כך צריך לעלות כסף. הכסף עולה X. אני לא רוצה כרגע למשוך את הלשון ולהיכנס לדברים כאלה, אבל אני מבין את כל הדברים, תאמינו לי, אני יודע מאד, גם המומחים לביטחון יודעים מאיפה אפשר היה הדבר הזה להגיע. אבל אנחנו נעשה את זה. ולכן, אני אומר כאן ופונה לחברי מליאת מועצת העיר, אחרי שקיבלנו סקירה מהחברה המומחית בארץ ושמענו את חברי מועצת העיר מתבטאים בעניין, הגיע הזמן להרים אצבעות.

מר יחיאל תוהמי : נרים את האצבעות עוד דקה, מה קרה? סוף העולם? חשוב, רון, חשוב. חשוב גם פה באמת להגיד, שאנחנו, מעבר לזה שאנחנו רוצים להקים תאגיד, וזה בסדר ואני בעד והכול טוב ויפה, צריך לטפל בנושא של הנוער, כי זה גם, לא יודע, באיזו שהיא מסגרת.

מר רון נחמן – ראה"ע : עוד לא שמעת הכול.

מר יחיאל תוהמי : זה בפנים גם?

מר רון נחמן – ראה"ע : כן. הכול, הכול, הכול.

מר יחיאל תוהמי : סגור. לא שמעתי את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מבקש, אני רוצה שיהיה לפרוטוקול פה, שאחר כך יהיה לדיראון עולם אלה שלא הצביעו בעד הדבר הזה. תוהמי, זה בשבילך. כיוון שאתה מתלבט אני צריך לתת לך את החומר כדי שתצביע. יש נוהל של בקשה להקמת חברה על ידי רשות מקומית. אני לא המצאתי את זה, מנו לא המציא את זה, גם המנכ"לית לא המציאה. וכתוב פה – "רשות מקומית המבקשת להקים חברה בתחומה תגיש בקשה להקמת חברה למשרד הראשי עם העתק לממונה על המחוז". אתה יודע איפה זה? לא אלי. אנחנו צריכים ללכת אליהם. "1. החלטת המועצה ברוב חבריה". כלומר, אנחנו צריכים פה שיהיה לנו רוב. "2. תקנון החברה". צריכים לעשות אותו. "3. תוכנית אסטרטגית" (זה גם כולל את מה שאתה אומר). "רשימת תוכניות בהן תעסוק החברה שתקום". מכינים את כל מה שאמרת, כל זה יוצג בפני המועצה. זו התוכנית האסטרטגית. מכאן נגזרות הפעילויות של החברה בצורה כזאת כלפי מטה. "בדיקה כלכלית של הפרויקטים" כתוב פה. חוות דעת יועץ משפטי של הרשות המקומית. כל הדברים האלה פה זה התנעת התהליך. בלי שמליאת המועצה מקבלת החלטה, אנחנו נשארים במצב שטוב לנו, הביצה טובה. אתה יודע שפעם אחת באו ואמרו לאלוהים – למה אתה שולח אותי, אני שהייתי צדיק, למה אתה שולח אותי לראות שמה למעלה בשמיים, שולח אותי שמה לגיהנום? שמה משעמם. הוא אומר לו – תלך לשם, תיכנס. ראה בריכה. בא לבריכה, צועקים – לא להעלות גלים, לא להעלות גלים. מה לא להעלות גלים? חם, יש שמה אדים, נחמד. רץ לשמה, נכנס, רואה מים חמים, פושרים, נחמדים, קצת מסריח אבל זה בסדר. ואז הוא מסתכל, זה הכול מי ביוב. וכולם צועקים – לא להעלות גלים, כדי שהמים לא יעברו להם את הצוואר. ואז פתאום הכרוז מודיע – חברים, ההפסקה נגמרה, כולם לשבת. זה בדיוק מה שאנחנו פה. טוב לנו בביצה, ההפסקה נגמרה, כולם לשבת. זה הכול.

מר אלי שבירו : רון, אני מבקש להגיד,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא רוצה לתת לך דיבור עכשיו.

מר אלי שבירו: אני מבקש להגיד משהו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני גמרתני. אני מעלה להצבעה.

מר אלי שבירו: אני מבקש להגיד משהו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה יכול לבקש.

מר אלי שבירו: אני מבקש להגיד משהו כאן.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה. אולי יהיה נס. אולי יהיה נס. כן.

מר אלי שבירו: אנחנו באים ואנחנו אומרים דבר מאד פשוט, אין לנו שום

בעיה שנעשה, יעשו בדיקה ובחינה האם,

מר רון נחמן – ראה"ע: הבנתי אותך.

מר אלי שבירו: שניה, תן לי לסיים.

מר רון נחמן – ראה"ע: אמרת את זה, רק ה-100,000 שקל לא מוצא חן בעיניך.

מר אלי שבירו: שיעשו בדיקה לראות אם יש לזה כדאיות כלכלית. אם

תהיה כדאיות כלכלית – אנחנו נתמוך בזה, אין בעיה.

מר רון נחמן – ראה"ע: שבירו, אני הבנתי את זה. הואיל ואני סומך על אנשי

המקצוע שהם יודעים את העבודה לא פחות ממך, והם עשו את העבודה והם יודעים

אותה, והואיל ואנחנו רוצים לשפר את נושא הביטחון, אני מעלה את זה להצבעה. כל

הדעות עלו, חבל להתווכח. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, פבל, לודמילה, תוהמי,

אריאל, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: סמו, תמרה, שבירו, צ'רנוגלס ויוסי חן. ההצעה עברה. אנחנו מודים לכם. תודה רבה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו, מר יוסי חן), לאחר הצגת המיזם, לאשר את הקמת החברה לביטחון וסדר ציבורי.

מר רון נחמן – ראה"ע: תודה רבה למציגים. העירייה, באמצעות הגורמים המקצועיים, יהיו אתכם בקשר. חברים, הסעיף הבא. אני מבקש, סעיף 4, אישור התב"רים. בבקשה, המנכ"לית.

4. אישור תב"רים.

גב' חנה גולן: אישור תב"ר מספר 181 – החלפת גג אזבסט בבית-ספר היסודי מילקן. רצ"ב, קיבלתם את הנספח ממשרד החינוך. התב"ר על סך 780,664.

מר רון נחמן – ראה"ע: מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מספר 181 להחלפת גג אזבסט בבית-ספר היסודי מילקן בסך של 780,664 ₪.

גב' חנה גולן: אישור תב"ר ספר 182 – הקמת חברה עירונית לביטחון וסדר ציבורי, תב"ר מספר 182, תב"ר חדש, 100,000 שקל. מי בעד?

מר רון נחמן – ראה"ע: מי בעד לאשר את תב"ר 182 ע"ס 100,000 שקל? הצביעו בעד: רון, פבל, תוהמי, לודמילה, אריאל ומנו. מי נגד? הצביעו נגד: סמו, תמרה, שבירו ומקס. יוסי חן נמנע. תודה

רבה, התב"ר אושר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו. 1 נמנע: מר יוסי חן) לאשר את תב"ר מספר 182 – הקמת חברה עירונית לביטחון וסדר ציבורי, בסך של 100,000 ₪.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה רק לדווח לכם. לפני מספר חודשים פנה מר שבירו למשרד הפנים בקשר לתב"רים אם אתם זוכרים, שהיו עודפים בתקציב של כמיליון שקל, בטענה שהפרוצדורה לא היתה בסדר וכל מיני דברים אחרים. אני רוצה לבשר לכם שלאחר שנבדקו כל הטענות של מר שבירו, משרד הפנים אישר את כל התב"רים, ועל כן אנחנו עכשיו באיחור של חצי שנה, יותר, 7 חודשים, נוכל לעשות סימון של המספרים של הבתים, נוכל לשים מגופים על המים, נוכל לשים את המתקנים של האשפה במרכזים המסחריים, ואני לא זוכר מה היה החמישי.

מר יחיאל תוהמי: 300,000 שקל למודול בטון.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא זה היה. אז אני מאד מודה לכם על התמיכה.

גב' חנה גולן: מגופים על המים דובר אז שנספיק עד הקיץ.

מר רון נחמן – ראה"ע: אמרנו עד הקיץ, אבל מה לעשות? כתוצאה מהגישה הזאת שצריך לעשות הכול לטובת אריאל, אז 7 חודשים, 8 חודשים כבר הלכו והקיץ חלף עבר לו, וזה יהיה לשנה הבאה. אבל אנחנו נעשה את זה. אני מודה לך.

עו"ד אריאל עזריה: אולי אם יש נתונים לחנה כמה כסף הפסדנו בגלל הדבר הזה.

גב' חנה גולן : במים?

עו"ד אריאל עזריה : כן.

גב' חנה גולן : יש לי נתונים, אני לא זוכרת אותם בעל פה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אפשר יהיה לקבל אותם, בוודאי.

גב' חנה גולן : מאות אלפי שקלים וקובים. אבל אתה תקבל את זה

במסגרת הוועדה שלך.

מר יוסי חן : תאמין לי, הרווחנו כסף. אתה תבדוק – הרווחנו כסף.

עו"ד אריאל עזריה : רגע, אנחנו נבדוק.

מר יוסי חן : אני אומר לך, תבדוק, הרווחנו כסף מהמהלך.

עו"ד אריאל עזריה : נבדוק.

מר רון נחמן – ראה"ע : או קיי, אז רציתי רק לומר לכם את הדבר הזה. הסעיף הבא – אישור

נציגי ועדת ביטחון עירונית.

5. אישור נציגי ועדת ביטחון עירונית.

גב' חנה גולן : אישור נציגי ועדת הביטחון. יו"ר הוועדה מר עמנואל יעקב.

מי בעד?

מר אלי שבירו : אבל זה כבר אושר.

מר רון נחמן – ראה"ע : תקריאי את כל השמות.

גב' חנה גולן : חבר מועצה עו"ד אריאל עזריה, חבר מועצה מר אלי שבירו, מפקד כיתת כוננות מר אריאל ברגנר, נציג המשטרה מר מאיר דהן, נציג צה"ל מר אלי נובסלסקי, נציג כיבוי אש מר אבנר מוצפי, נציג מד"א מר קבאה מאוי.

מר רון נחמן – ראה"ע : מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד. תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר נציגי ועדת הביטחון העירונית בהרכב כלהלן: מר יעקב עמנואל – יו"ר, עו"ד אריאל עזריה, מר אלי שבירו, מר אריאל ברגנר – מפקד כיתת כוננות, מר מאיר דהן – נציג המשטרה, מר אלי נובסלסקי – נציג צה"ל, מר אבנר מוצפי – נציג כיבוי אש ומר קבאה מאוי – נציג מד"א.

מר רון נחמן – ראה"ע : הסעיף הבא – אישור העדרות ראש העיר בין התאריכים 19-27 ליולי.

6. אישור העדרות ראש העיר בין התאריכים 19-27 ליולי 2009.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני נוסע לארצות-הברית לשני יעדים: 1. להשתתף ב-conference של Christians united for Israel של ה-pastor ג'ון הייגי. אני מוזמן לשם. אני גם אנאם בכינוס של בערך 4,500 pastors. כרגיל, אני לא מבקש אישור ממליאת מועצת העיר למימון הנסיעה, הם גם מזמינים אותי. אבל האישור זה לצורך ההיעדרות על מנת שלא תחויב מכסת החופשה שלי, כמו שאני אומר את זה, וזה סעיף מספר 6. אני אהיה בווינגטון, משם אנחנו ממשיכים לעיר התאומה מובייל אלבאמה.

יחד איתי נוסע מנהל הקרן אבי, שהחליף את דינו שליט, ונוסעת המנכ"לית כדי לסגור את הנושא של העיר התאומה מובייל באלבאמה. ראש העיר של מובייל אלבאמה עכשיו נמצא בבחירות והוא כנראה שייבחר. הם חתמו איתי על הסכם של ערים תאומות.

גב' חנה גולן : המליאה אישרה את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : המליאה אישרה את ברית הערים התאומות, צריכים לשבת עכשיו, זה מה שעושה מנכ"ל של כל רשות מקומית, הוא אחראי על כל קשרי החוץ והערים התאומות.

מר יחיאל תוהמי : ובעתיד תצא מפה משלחת,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני כבר יכול להגיד לך – ייצאו שתי משלחות, אחת תצא לקוסטה-ריקה ואחת תצא גם למובייל אלבאמה. אנחנו עושים את הנסיעה עכשיו כדי לחסוך בכסף, כי בכל מקרה אנחנו נמצאים כבר בארצות-הברית ולא צריכים באופן מיוחד לצאת פעמיים.

מר עמנואל יעקב : כמה תושבים יש במובייל אלבאמה?

מר רון נחמן – ראה"ע : מובייל אלבאמה זו עיר בת כ-300-400,000 תושבים, נמצאת בדרום ארצות הברית מעל פלורידה. מזג האוויר שמה חם. האוכלוסייה היא שמרנית, היא נוטה יותר לרפובליקנים. בסיטואציה שמחרימים אותנו בכל העולם, הם הסכימו למרות הכול, עוד בשנה שעברה כשאני באתי לשם בלי תכנון לזה, לעשות את הערים התאומות איתנו ונתנו לי בטקס שמה את הנייר מראש העיר. אבל כמובן שזה היה צריך לקבל אישור מליאת המועצה שמסכימים, כמו שעשינו עם קוסטה-ריקה. ראש העיר אמר לי אז – תראה, אתה הולך לבחירות, אני הולך אחר כך בשנה הבאה לבחירות, נגמור את שני הדברים האלה, נקדם את הדברים.

מר יחיאל תוהמי : הוא נבחר?

מר רון נחמן – ראה"ע : הוא כן. עכשיו, אני נבחרתי, המועצה קיימת פה, הדברים נחתמו, צריך לסגור אותם. מי שסוגר את הדברים האלה בדרך כלל, לא בדרך כלל, תמיד, זה מנכ"ל העיר. הקשרים שלנו עם מובייל אלבאמה הם חשובים. העיר הזאת היא בסיס של חיל הים האמריקני, בסיס של חיל האוויר האמריקני. יש להם הרבה קשרים עם ישראל וחברות תעשייתיות. יש עיר תאומה שלהם, יש להם כמה, אבל אחת מהערים התאומות שיש להם באירופה זה ליוורפול. וראש העיר היה שמה, אני לא צריך להגיד לכם מה זה ליוורפול עם הכדורגל ועם כל הדברים, למרות ששמה לא משחקים כדורגל. ליוורפול יש לה נמל והיא העיר התאומה שלה. אנחנו, כשנחזור מהנסיעה, אנחנו אמורים להיפגש עם כל מנהלי המחלקות או האגפים של העירייה, לבקר בכל הפרויקטים שלהם. הכוונה שלנו, כמו שאמרנו, זה חילופי נוער, חילופי תרבות, סיוע לתעשייה דרך לשכות המסחר (בארצות הברית זה פועל אחרת מאשר פה). וכבר היו פה אצלנו, בקיץ הזה היתה משלחת משמה, הם התארחו אצלנו. חזרו עטורי רשמים בחזרה לארצות-הברית, למרות שאנחנו כאלה קטנים בהשוואה לכל מה שקורה שמה. והם המליצו לכולם, את הקשרים שלנו, למסד אותם. יש שמה גם קהילה יהודית. לצערי הרב אני יכול לומר לכם, מאז שעלה אובאמה לשלטון יש פחד מוות אצל כל הארגונים היהודיים לצאת נגד אובאמה והילרי קלינטון שמייצגים את המדיניות של הממשל הנוכחי. אם קראתם את עיתוני סוף השבוע, יכולתם לקרוא את הכתבה בידיעות נדמה לי, על ג'ורג' מיטשל, השליח של אובאמה, הוא נפגש, כל שלום עכשיו נמצאים שמה, רם עמנואל וכל הקטע הזה שכל אנשי שלום עכשיו נמצאים שמה, הם עכשיו לוחצים את הארגונים היהודיים שלא לתמוך בישראל בנושא ההתיישבות ביהודה ושומרון. יש לחצים עצומים. ובאים אנשים שהם אינם יהודים, שהם מעוניינים לעשות איתנו את הקשרים. וכשאני נפגשתי עם הקהילה, אני הולך להיפגש שם עם הקהילה, קיבלתי עכשיו טלפון שהם קיבלו רגליים קרות שם. דווקא אותם אנשי הקהילה היהודית, שמפחדים מה יגידו. אתם מכירים את הדברים האלה. זה תמיד ככה. זה מה שאנחנו הולכים לעשות. כל הנסיעה היא שבוע ואני מבקש – 1. את אישור ההיעדרות של ראש העיר לפי סעיף 6 בין התאריכים 19-27 ליולי. מי בעד?

יריס יד. אושר פה אחד. תודה על האמון.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את היעדרותו של ראש העיר בין התאריכים 19-27 ליולי 2009, לצורך נסיעתו לארצות-הברית.

7. אישור מימון נסיעה והיעדרות מנכ"ל העירייה לכינון היחסים עם העיר התאומה, מובייל בארה"ב, בין התאריכים 19-27 ליולי 2009.

מר רון נחמן – ראה"ע: סעיף 7 – אישור מימון, המימון של מנכ"לית זה על חשבון העירייה. אישור מימון הנסיעה וההיעדרות של מנכ"ל העיר.

גב' חנה גולן: יש לזה סעיף תקציבי.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש סעיף תקציבי, זה מכוסה, כן. מי בעד? יריס יד.

מר יוסי חן: רגע, אני רוצה להגיד משהו.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן: פה בקטע הזה, דווקא כשאנחנו במצב קשה, אני לא מבין עכשיו, בתקופה כזו, שאנחנו לפני תחילת שנת הלימודים, ויש פה עכשיו חוסר ודאות בכל הנושא של עמותות הספורט, אף אחד לא יודע מימינו ומשמאלו מה קורה, גם לא טורחים להסביר להם, אני לא חושב שבתקופה הזו מנכ"לית העיר צריכה לעזוב את הישוב. היא צריכה להיות איתנו. ובטח שאין לנו כסף לממן את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי, אני אענה לך על זה. א. ישנו סעיף תקציבי. ב. יוסי, הנושא של האגודות, אני אמרתי, אתה כתבת גם מכתב,

מר יוסי חן : אני כתבתי מכתב?

מר רון נחמן – ראה"ע : כתבת איזה שהוא מכתב, לא?

גב' חנה גולן : לא, הוא ביקש הצעה לסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, אני אעלה את זה. אני אעלה את הדבר הזה.

מר יוסי חן : זה יהיה ישיבה שלא מן המניין בגלל שלא העלית את זה.

מחר תקבל ישיבה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, אין בעיה. אין בעיה. אז אנחנו נעלה את זה. אני

מעלה להצבעה את סעיף 7 – אישור הנסיעה של מנכ"ל העירייה. מי בעד? יריס יד.
הצביעו בעד: רון, פבל, תוהמי, עזריה ומנו. מי נגד? הצביעו נגד: סמו, תמרה, שבירו,
מקס ויוסי חן. ההצעה התקבלה. אני מאד מודה לכם ואני רוצה לומר תודה על
הישיבה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו, מר יוסי חן), לאשר את מימון העדרות ונסיעה של מנכ"לית העירייה לכינון יחסים עם העיר התאומה מובייל בארה"ב, בין התאריכים 19-27 ביולי 2009.

ד"ר תמרה אבישר : אני רוצה להגיד משהו. כיוון שכבר מנו הזכיר את זה,

תכננתי להודיע את זה בכל מקרה היום, מסיבות אישיות אני עוזבת אחרי 23 שנים את אריאל, כרגע לשנתיים. אני השכרתי את הבית ואני שכרתי בית למטה, כרגע זה לשנתיים. זה יתבצע לקראת סוף החודש המעבר, ולכן אני אפסיק את פעילותי במועצה

כל עוד אני לא מתגוררת בפועל בעיר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מאחל לך הצלחה באשר תלכי. צר לי שבסיעת "אריאל" מתחלפים לעיתים יותר מדי מזומנות 3 מתוך 4, כי הבטיחו לציבור שהם יהיו 5 שנים ועוד לא עברה שנה אחת. אבל הבטחות יש לקיים ואין מה לעשות. אני יכול להגיד לך עוד דבר אחד תמרה, עוד דבר אחד, אני חושב שעצם ההשתתפות שלך היום בהצבעות, כשידעת שאת עוזבת את אריאל, ובסעיף הראשון שהיה על קריאת השם שמעתי כל מילה שלך, אני הסכמתי לחלק ולא הסכמתי לחלק שני, גם אני עברתי את ההתלבטויות בעצמי לפני שבכלל יצאתי החוצה ממני לאנשים נוספים, אני חושב שמן הראוי בדבר כזה, היית אומרת שמאחר שאת עוזבת אני משאירה לממלא מקומי לעשות את זה. אבל זו החלטה שלך. איך אומרים, רק בשביל הנושא של התנהגות politically correct של רשות מקומית, אבל זכותך לעשות מה שאת רוצה. אני מודה לך. בהצלחה שיהיה לך בכל אשר תפני והכול יהיה בסדר. תודה רבה. מי זה אמור להיכנס במקומה, מר שבירו?

מר אלי שבירו : שמעון.

מר רון נחמן – ראה"ע : יש לי שניים – אחד בכפר-סבא עובד והשני באורנית. יפה. כל הכבוד. שניים שעובדים שמה וחברים במועצה.

מר אלי שבירו : מה רע בזה?

מר רון נחמן – ראה"ע : שום דבר. אין כלום. הישיבה נעולה חברים. תודה רבה לכם.

חנה גולן

מנכ"ל העירייה

רון נחמן

ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. קריאת העיר אריאל על שמו של ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו, מר יוסי חן) לאשר את הצעת ראש העיר לקרוא לעיר אריאל על שם ראש הממשלה לשעבר, אריאל שרון.

3. א. הצגת מיזם להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי.
ב. אישור המועצה להקמת חברה לביטחון וסדר ציבורי.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו, מר יוסי חן), לאחר הצגת המיזם, לאשר את הקמת החברה לביטחון וסדר ציבורי.

4. אישור תב"רים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר מספר 181 להחלפת גג אזבסט בבית-ספר היסודי מילקן בסך של 780,664 ₪.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו. 1 נמנע: מר יוסי חן) לאשר את תב"ר מספר 182 – הקמת חברה עירונית לביטחון וסדר ציבורי, בסך של 100,000

5. אישור נציגי ועדת ביטחון עירונית.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר נציגי ועדת הביטחון העירונית בהרכב כלהלן: מר יעקב עמנואל – יו"ר, עו"ד אריאל עזריה, מר אלי שבירו, מר אריאל ברגנר – מפקד כיתת כוננות, מר מאיר דהן – נציג המשטרה, מר אלי נובוסלסקי – נציג צה"ל, מר אבנר מוצפי – נציג כיבוי אש ומא קבאה מאוי – נציג מד"א.

6. אישור העדרות ראש העיר בין התאריכים 19-27 ליולי 2009.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את היעדרותו של ראש העיר בין התאריכים 19-27 ליולי 2009, לצורך נסיעתו לארצות-הברית.

7. אישור מימון נסיעה והיעדרות מנכ"ל העירייה לכינון היחסים עם העיר התאומה, מובייל בארה"ב, בין התאריכים 19-27 ליולי 2009.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, עו"ד אריאל עזריה, מר פבל פולב, מר יחיאל תוהמי, גב' לודמילה גוזב, מר עמנואל יעקב. 5 נגד: ד"ר תמרה אבישר, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, מר אבי סמו, מר יוסי חן), לאשר את מימון העדרות ונסיעה של מנכ"לית העירייה לכינון יחסים עם העיר התאומה מובייל בארה"ב, בין התאריכים 19-27 ביולי 2009.